

**Stratēģiskais
ietekmes uz vidi novērtējums
ZEMES GABALA JŪRMALĀ
„VĀRNUKROGS 1802”
LOKĀLPLĀNOJUMAM**

**Valdis Felsbergs, M.Sc.Env., 29277744, valdis@felsbergs.lv
2017. gada novembris**

Saturs

1. Lokālplānojuma mērķis, alternatīvie risinājumi un tā saistība ar citiem plānošanas dokumentiem.....	3
1.1. Lokālplānojuma mērķis un saturs.....	3
1.2. Alternatīvu raksturojums	7
1.3. Lokālplānojuma saistība ar citiem plānošanas dokumentiem	8
1.3.1. <i>Jūrmalas pilsētas līmeņa plānošanas dokumenti</i>	8
1.3.2. <i>Reģionālā līmeņa plānošanas dokumenti</i>	9
1.3.3. <i>Nacionālā līmeņa politikas plānošanas dokumenti</i>	10
1.3.4. <i>Eiropas Savienības (ES) politikas plānošanas dokumenti</i>	11
1.3.5. <i>Starptautiskās konvencijas</i>	12
2. Stratēģiskā ietekmes uz vidi novērtējuma (SIVN) mērķis, pamatprincipi un metodes	16
2.1. Vispārējā pieeja un metodes	16
2.2. Sabiedrības iesaiste un konsultācijas ar institūcijām.....	19
3. Vides pārskata sagatavošanas procedūra un sabiedrības līdzdalība	20
4. Vērtētās ietekmes uz vidi	22
5. Daudzkritēriju analīze	23
6. Vides stāvoklis lokālplānojuma potenciāli ietekmētajās teritorijās	24
6.1. Atmosfēras gaisa kvalitāte.....	24
6.2. Troksnis	24
6.3. Ūdens resursi un kvalitāte.....	25
6.4. Klimats	25
6.5. Degradētās un piesārņotās teritorijas.....	26
6.6. Augsne	26
6.7. Bioloģiskā daudzveidība, īpaši aizsargājamās dabas teritorijas, sugas un biotopi 27	
6.7.1. <i>Lielupes grīvas pļavas</i>	27
6.7.2. <i>Dabas parks “Piejūra”</i>	27
6.7.3. <i>Baltā kāpa</i>	27
6.7.4. <i>Sugas un biotopi</i>	27
6.8. Ainava un kultūrvēsturiskais mantojums	28
6.9. Vides riski.....	29
6.10. Sabiedrības veselība, drošība un ērtības	29
7. Iespējamās izmaiņas 0. alternatīvā: saglabājas un turpina ierobežotā apjomā neorganizēti attīstīties pašreizējā situācija, teritorijai netiekot atbilstoši transformētai un tās apbūves un izmantošanas nosacījumiem konkrēti noteiktiem.	30
7.1. Atmosfēras gaisa kvalitāte.....	30
7.2. Troksnis	30
7.3. Ūdens resursi un kvalitāte.....	31
7.4. Klimats	31
7.5. Degradētās un piesārņotās teritorijas.....	31
7.6. Augsne	31
7.7. Bioloģiskā daudzveidība, īpaši aizsargājamās dabas teritorijas, sugas un biotopi 31	

7.8.	Ainava un kultūrvēsturiskais mantojums	32
7.9.	Vides riski.....	32
7.10.	Sabiedrības veselība, drošība un ērtības	32
8.	Iespējamās izmaiņas lokālplānojuma 1. alternatīvas īstenošanas gadījumā: plānotā funkcionālā zonējuma „Dabas un apstādījumu teritorija” saglabāšana, atbilstoši attīstoties arī dabā, t.i., vasarnīcu apbūvi likvidējot un atjaunojot neapbūvētu dabas teritoriju	33
8.1.	Atmosfēras gaisa kvalitāte.....	33
8.2.	Troksnis	33
8.3.	Ūdens resursi un kvalitāte.....	34
8.4.	Klimats	34
8.5.	Degradētās un piesārņotās teritorijas	34
8.6.	Augsne	34
8.7.	Bioloģiskā daudzveidība, īpaši aizsargājamās dabas teritorijas, sugas un biotopi	35
8.8.	Ainava un kultūrvēsturiskais mantojums	35
8.9.	Vides riski.....	36
8.10.	Sabiedrības veselība, drošība un ērtības	36
9.	Iespējamās izmaiņas lokālplānojuma 2. (pamata jeb ieteiktās) alternatīvas īstenošanas gadījumā: lokālplānojuma teritorijas saglabāšana un attīstīšana par Vasarnīcu apbūvi priežu parkā, ierobežojot to precīzās robežās, nosakot precīzus izmantošanas un attīstības nosacījumus un tos atbilstoši ievērojot....	37
9.1.	Atmosfēras gaisa kvalitāte.....	37
9.2.	Troksnis	37
9.3.	Ūdens resursi un kvalitāte.....	37
9.4.	Klimats	38
9.5.	Degradētās un piesārņotās teritorijas	38
9.6.	Augsne	38
9.7.	Bioloģiskā daudzveidība, īpaši aizsargājamās dabas teritorijas, sugas un biotopi	38
9.8.	Ainava un kultūrvēsturiskais mantojums	39
9.9.	Vides riski.....	39
9.10.	Sabiedrības veselība, drošība un ērtības	39
10.	Vērtēto lokālplānojuma īstenošanas alternatīvu ietekmes uz vidi salīdzinājums	40
11.	Sabiedrības ieguvums no lokālplānojuma	42
12.	Secinājumi un rekomendācijas	43
13.	Ieteicamais turpmākās attīstības ietekmju monitorings.....	45

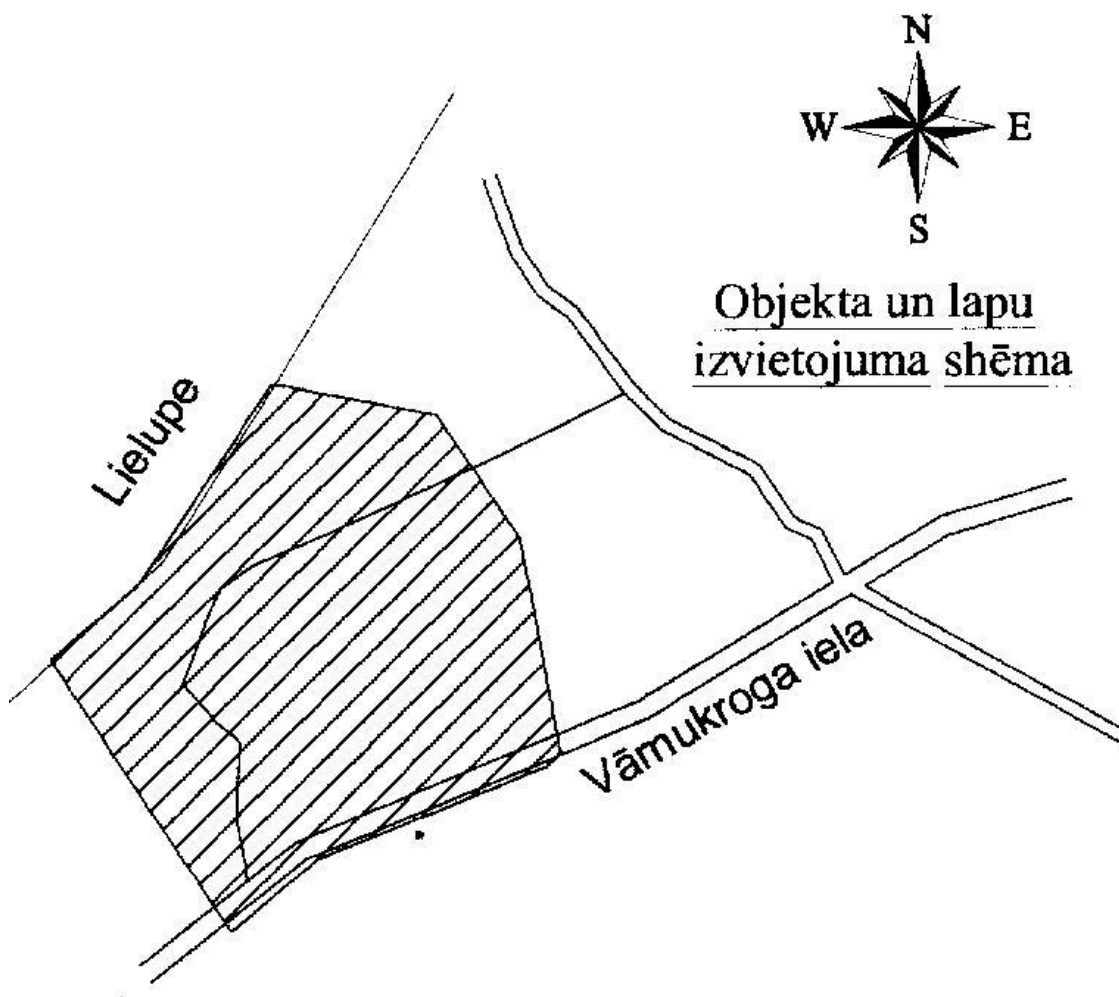
PIELIKUMI:

1. Jūrmalas pilsētas teritorijas "Vārnukrogs 1802" (Kadastra nr. 1300 001 1802) lokālplānojuma ģenerālplāns, M 1:500
2. Sugu un biotopu ekspertes Ilzes Rērihas atzinums.
3. Sugu un biotopu ekspertes Egītas Grolles atzinums.
4. Sugu un biotopu ekspertes Sandras Ikaunieces atzinums.
5. Nojaukšanai paredzēto ēku piemēri

1. Lokālplānojuma mērķis, alternatīvie risinājumi un tā saistība ar citiem plānošanas dokumentiem

1.1. Lokālplānojuma mērķis un saturs

Lokālplānojuma (skat. 1. pielikumu) teritorija atrodas Jūrmalas pilsētā starp Priedaini, Buļļupi, Vārnukroga ceļu un Lielupi. Zemes gabals ir vasarnīcu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības (VĪKS) „Ausmas-3” īpašums. No ziemeļrietumiem teritorija robežojas ar Lielupi, dienvidrietumos un austrumos – ar neapbūvētām priežu meža teritorijām, dienvidaustrumu robežu veido Vārnukroga ceļš, ceļa otrā pusē mežsaimniecībā izmantojamas teritorijas (1D2 zona) (skat. 1. attēlu).

1.attēls. Lokālplānojuma teritorijas novietojums Jūrmalā

Zemesgabals atrodas ģeoloģiski īpatnējā vietā, un tā būtiskākā iezīme ir atrašanās uz kāpas (kāpas ir vēja sanesti smilšu pauguri – eolo nogulumu pozitīvo un negatīvo formu mija). Īpašums atrodas uz gara kāpu vaļņa Lielupes krastā, kas stiepjas starp upi un zemāku, nosusinātu, līdzenu meža teritoriju. Ūdens plūsmas un jo īpaši vētru darbības rezultātā notiek Lielupes krasta noskalošanās un veidojas stāva, smilšaina nogāze (skat. 2. attēlu). Krasta eroziju veicina arī neorganizēta izmīdīšana, ko savukārt mazina organizēta piekļuve upei (skat. 3. attēlu).

2.attēls. Lielupes krasts gar lokālplānojuma teritoriju

3.attēls. Organizēta piekļuve Lielupes krastam no lokālplānojuma teritorijas

Kāpu valnis īpašumu šķērso rietumu-austrumu virzienā plašā joslā, valņa dienvidu robeža praktiski sakrīt ar ceļu uz īpašuma dienvidaustrumu robežas. Īpašuma ziemeļaustrumu malā starp kāpu valni un Lielupi reljefā nav izteikti kāpu valņi, tas ir līdzenāks, vērojams sīki viļņots eolo nogulumu līdzenums (eolie nogulumi – vēja pārveidoti un akumulēti smilts veidojumi).

Teritorijā kopš padomju laikiem ir izveidojusies vasaras mājiņu/vasarnīcu apbūve priežu mežā, ierīkoti apstādījumi un nelieli dārziņi pie mājām. 1965. gadā toreizējā Babītes ciemata padome ar toreizējiem Latvijas PSR Autotransporta uzņēmumiem Nr.18, 26 un 32 noslēdza līgumu par teritorijas izdalīšanu darbaļaužu atpūtas bāzēm, balstoties uz LPSR Ministru padomes un Republikāniskās arodbiedrību padomes 1965. gada 20. aprīļa Nolikuma Nr.194, kurā noteikts, ka atpūtas bāzēs var veidot gan nojaucamas teltis un saliekamos namiņus, gan arī būvēt paliekošas būves (dzīvojamās, sabiedriskās ēdināšanas u.c. objektus) darbībai cauru gadu. Tādējādi jau vairāk nekā pusgadsimtu šeit priežu mežā pastāv vasarnīcu apbūve (skat. 4. attēlu), kura ir maz izmainījusies kopš pirmsākumiem sakarā ar teritorijas neskaidro statusu *de iure* pēc Latvijas neatkarības atjaunošanas, kad atklājās, ka jau padomju laikos uzņēmumi ir pārstājuši pildīt toreizējos līgumus, izņemot būves no savas bilances un atstājot tās *de facto* lietotāju valdījumā. Jaunā vara formālo problēmu vispirms centās atrisināt, uz papīra neesošās būves, kas faktiski tomēr bija cilvēku privātīpašums, piespiest nojaukt arī dabā, t.i., nevis dokumentos atspoguļot objektīvo īstenību, bet īstenību *post factum* pielāgot dokumentiem, savukārt faktiskie īpašnieki centās panākt stāvokļa legalizāciju tādā vai citādā formā, gatavi daļēji nojaukt un pielāgot neatbilstošās būves un turpmāk ierobežoti attīstīties atbilstoši skaidriem noteikumiem. Tomēr jautājums joprojām nav atrisināts, 1991. gadā teritorijā bija 80 būves, tagad to ir 191, un sakārtotai tiesiskai valstij neatbilst ne vienas puses prasības bez kompensācijas likvidēt privātīpašumus, ne otras puses neorganizētā attīstība.

4.attēls. Skats no malas uz vēsturisko vasarnīcu apbūvi lokālplānojuma teritorijā

Zemes gabala centrā apbūve ir samērā blīva, ar brauktuvēm, celiņiem un gājēju takām. Dzīvojamo apbūvi veido gan vasarnīcu tipa vieglas konstrukcijas ēkas, gan atsevišķas lielākas ēkas. Ainaviski teritorija nav estētiski pievilcīga, apbūve haotiska, stihiski izveidojušās gājēju takas un brauktuves degradē teritorijas vērtību. Apkārt intensīvi apbūvētajam zemes gabala centram ir retāk izvietotas ēkas, kā arī neapbūvēta meža joslas. No normatīvo aktu viedokļa šāda situācija attīstījās Dabas un apstādījumu teritorijā (DA3), savukārt šis zonējums *post factum* tika noteikts teritorijai, kura jau tobrīd tam neatbilda. Pēdējos grozījumos Jūrmalas pilsētas Teritorijas plānojumā, kas apstiprināti ar Jūrmalas pilsētas domes 2016. gada 24. marta saistošajiem noteikumiem Nr. 8 “ Jūrmalas pilsētas Teritorijas plānojuma grozījumu grafiskās daļas, teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumu apstiprināšanu”, sperts nozīmīgs solis jautājuma sakārtošanā: tagad zemesgabals atrodas Dabas un apstādījumu teritorijā (DA3), kuru ierobežotā platībā paredzēts daļēji transformēt par Vasarnīcu apbūves priekšu parkā (TIN114) (1VP*) teritoriju (skat. 4. attēlu), kurā atļauts būvēt brīvstāvošas vieglas koka konstrukcijas vasarnīcas bez lentveida pamatiem un pagraba, ar maksimālo apbūves laukumu 50m².

Lokālplānojuma izstrādes mērķis atbilstoši Jūrmalas pilsētas domes 16.12.2016. lēmumam Nr.655 (darba uzdevumam tā 1. pielikumā) ir izvērtēt iespēju šajā zemesgabalā palielināt teritorijas ar īpašiem noteikumiem “Vasarnīcu apbūve priekšu parkā (TIN 114) platības un izdarīt grozījumus Jūrmalas pilsētas Teritorijas plānojumā, kas apstiprināts ar Jūrmalas pilsētas domes 2012. gada 11. oktobra saistošajiem noteikumiem Nr. 42 “ Par Jūrmalas pilsētas teritorijas plānojuma grafiskās daļas, teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumu apstiprināšanu” ar grozījumiem Nr. 8 “ Par Jūrmalas pilsētas Teritorijas plānojuma grozījumu grafiskās daļas, teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumu apstiprināšanu” pamatojoties uz Teritorijas attīstības plānošanas likuma 24. panta otro daļu. Būtībā šis mērķis ir konkretizēt teritorijas plānojumu atbilstoši šiem vispārīgajiem nosacījumiem, lai nodrošinātu turpmāku teritorijas izmantošanu un attīstību likumīgi regulētā veidā.

Lokālplānojuma ierosinātājs ir VĪKS „Ausmas-3” atbilstoši Jūrmalas pilsētas domes 16.12.2016. lēmumam Nr.655, un ierosinātāja pasūtījumā to izstrādā SIA „Arhitekts Kārlis Rukuts” atbilstoši minētā lēmuma 1. pielikumā noteiktajam darba uzdevumam.

Saskaņā ar likumu „Par ietekmes uz vidi novērtējumu”, plānošanas dokumentiem, kuru īstenošana var būtiski ietekmēt cilvēku veselību un vidi, t.sk. lokālplānojumiem, veic stratēģisko ietekmes uz vidi novērtējumu. Vides pārraudzības valsts birojs, izvērtējot iesniegto iesniegumu atbilstoši Ministru kabineta 23.03.2004. noteikumu Nr. 157 „Kārtība, kādā veicams ietekmes uz vidi stratēģiskais novērtējums” prasībām, 01.06.2017., ir pieņēmis lēmumu Nr. 27 „Par stratēģiskā ietekmes uz vidi novērtējuma procedūras piemērošanu”. Izpildot to, lokālplānojumam tiek veikta minētā procedūra atbilstoši normatīvo aktu prasībām; vides pārskata izstrādātājs: M.Sc.Env. Valdis Felsbergs.

4.attēls. Aktuālais lokālplānojuma teritorijas zonējums Jūrmalas Teritorijas plānojumā

1.2. *Alternatīvu raksturojums*

0. Lokālplānojuma nulles alternatīva ir pašreizējās esošās situācijas saglabāšanās, pie kā novestu neorganizēta vasarnīcu apbūves saglabāšanās un attīstība teritorijas plānojumā aptuveni ieskicētajā Vasarnīcu apbūves priežu parkā zonā Dabas un apstādījumu teritorijā, ja lokālplānojums netiktu izstrādāts, tātad teritorija netiktu atbilstoši transformēta un tās apbūves un izmantošanas nosacījumi netiktu konkrēti noteikti.

1. Lokālplānojuma pirmā alternatīva būtu patlaban plānotā funkcionālā zonējuma „Dabas un apstādījumu teritorija” saglabāšana, neizdalot no teritorijas un netransformējot iespējamo Vasarnīcu apbūvi priežu parkā, un atbilstoši attīstoties arī dabā, t.i., vasarnīcu apbūvi likvidējot un atjaunojot neapbūvētu dabas teritoriju, kāda tur bijusi pirms vairāk nekā pusgadsimta.

2. Lokālplānojuma otrā (pamata jeb ieteiktā) alternatīva ir izstrādātais funkcionālā zonējuma detalizācijas un attiecīgas transformācijas priekšlikums, kas paredz lokālplānojuma teritoriju saglabāt un attīstīt kā Vasarnīcu apbūvi priežu parkā, ierobežojot to precīzās robežās, nosakot precīzus izmantošanas un attīstības nosacījumus un tos atbilstoši ievērojot.

1.3. Lokālplānojuma saistība ar citiem plānošanas dokumentiem

1.3.1. Jūrmalas pilsētas līmeņa plānošanas dokumenti

Jūrmalas pilsētas teritorijas plānojums

Saskaņā ar grozījumiem Jūrmalas pilsētas Teritorijas plānojumā, kas apstiprināti ar Jūrmalas pilsētas domes 2016. gada 24. marta saistošajiem noteikumiem Nr. 8 „Jūrmalas pilsētas Teritorijas plānojuma grozījumu grafiskās daļas, teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumu apstiprināšanu”, lokālplānojuma teritorija atrodas Dabas un apstādījumu teritorijā (DA3), kuru daļēji paredzēts transformēt par Vasarnīcu apbūves priežu parkā (TIN114) (1VP*) teritoriju. Zonā ir spēkā prasības, kas noteiktas teritorijai „Dabas un apstādījumu teritorija”. Teritoriju iespējams transformēt par Vasarnīcu apbūves teritoriju priežu parkā (1VP), kurā atļauts būvēt vienīgi brīvdzīvošas vieglas koka konstrukcijas vasarnīcas bez lentveida pamatiem un pagraba, ar maksimālo apbūves laukumu 50m², izstrādājot teritorijas lokālplānojumu saskaņā ar darba uzdevumu (1. pielikums Jūrmalas pilsētas domes lēmumam no 16.12.2016. Nr.655). Izstrādājamais lokālplānojums tieši izriet no šā dokumenta un tiek izstrādāts tam atbilstoši.

Jūrmalas pilsētas teritorijas plānojuma stratēģiskais ietekmes uz vidi novērtējums

- Vides pārraudzības valsts biroja 2012.gada 31.jūlija Atzinums Nr. 20 „Par Jūrmalas pilsētas teritorijas plānojuma Vides pārskatu”

Šajā Atzinumā konstatēts:

Vides pārskatā konstatēts, ka plānošanas dokumenta īstenošana var būtiski ietekmēt šādas dabas teritorijas:

(..)

- Faktiski apdzīvotās teritorijas Lielupes labā krasta mežos Vārnukrogā, kuras teritorijas plānojumā tiek iekļautas funkcionālajā zonējumā „Vasarnīcu apbūve priežu parkā”. Šīs faktiskās apbūves teritorijas atrodas mežainajās jūrmalas kāpās, bet daļa – vietējas nozīmes aizsargājamās teritorijas „Baltā kāpa” tuvumā. Šo teritoriju faktiskā izmantošana rada negatīvu ietekmi uz bioloģisko daudzveidību, ainavu, ūdensmalu pieejamību, virszemes ūdeņu kvalitāti. Veicot šo teritoriju transformāciju uz „Vasarnīcu apbūve priežu parkā” (ja tiek izpildīti TIAN iekļautie nosacījumi), plānojuma ieviešana būtiski pozitīvi ietekmēs šo degradēto teritoriju sakārtošanu un vides kvalitāti.

Izstrādājamā lokālplānojuma mērķis ir detalizēt veidu, kā panākt šīs pozitīvās ietekmes.

- Vides pārraudzības valsts biroja 2016. gada 1. marta Atzinums Nr. 2 „Par Jūrmalas pilsētas teritorijas plānojuma grozījumu Vides pārskatu”

Atbilstošajā Vides pārskatā nav tādas detalizācijas, lai būtu konkrēti vērtētas izmaiņasniecīgajā lokālplānojuma teritorijā, tāpēc šā SIVN mērķis ir pārbaudīt, vai iepriekšējā novērtējumā prognozētā pozitīvā ietekme no šajā lokālplānojumā paredzētās attīstības saglabājas arī grozītā Jūrmalas pilsētas teritorijas plānojuma kontekstā.

Jūrmalas pilsētas attīstības programma 2014.-2020. gadam ir disciplinārs Jūrmalas pilsētas vides pārvaldības dokuments, kas aptver visus vides pārvaldības sektorus. Tas ir ļoti vispārīgs dokuments, un konkrēti par lokālplānojuma teritoriju un tās apkaimi tajā nekas nav teikts.

Jūrmalas pilsētas attīstības stratēģija 2010.-2030. gadam ir plaša tvēruma dokuments, kurā konkrēti par lokālplānojuma teritoriju nekas nav teikts.

Jūrmalas pilsētas ūdens resursu aizsardzības rīcības plāns 2016.-2020. gadam nosaka ūdens resursu aizsardzības prioritātes un mērķus. Tajā konstatēts, ka Lielupes ūdens kā karpveidīgo zivju ūdeņu kvalitāte pilnībā atbilst Ministru kabineta „Noteikumu par virszemes un pazemes ūdeņu kvalitāti” Nr.118 12.03.2002. normatīviem un arī peldūdeņu kvalitāte tajā ir laba. Vienlaikus tajā konstatēts, ka „*teritorijās, kurās vēl nav izbūvētas notekūdeņu savākšanas sistēmas vai iedzīvotāji nav pieslēgušies centralizētajam tīklam, tiek izmantoti individuālie risinājumi. Galvenokārt notekūdeņi tiek novadīti izsmeļamajās bedrēs, kuru kvalitāte ne vienmēr ir atbilstoša, līdz ar to pastāv gruntsūdeņu piesārņojuma risks.*” Šajā aspektā rīcības plāns atbalsta lokālplānojumā plānoto attīstību.

1.3.2. Reģionālā līmeņa plānošanas dokumenti

Rīgas plānošanas reģiona attīstības programma 2014.-2020. gadam.

Saskaņā ar Reģionālās attīstības likumu, Latvijā ir izveidoti pieci plānošanas reģioni – Kurzemes plānošanas reģions, Latgales plānošanas reģions, Rīgas plānošanas reģions, Vidzemes plānošanas reģions un Zemgales plānošanas reģions –, kuriem savukārt tiek izstrādāti ilgtermiņa un vidēja termiņa attīstības plānošanas dokumenti. Reģionālā līmeņa attīstības plānošanas dokumenti ir hierarhiski pakārtoti zem nacionālā līmeņa attīstības plānošanas dokumentiem.

Reģionālās attīstības likumā (pieņemts 21.03.2002., pēdējie grozījumi stājušies spēkā 16.16.2016.) teikts, ka plānošanas reģioni izvērtē nacionālā līmeņa attīstības plānošanas dokumentu atbilstību plānošanas reģiona attīstības plānošanas dokumentiem un, konstatējot neatbilstību, ierosina grozīt nacionālā līmeņa attīstības plānošanas dokumentus vai lemj par grozījumiem plānošanas reģiona plānošanas dokumentos. Līdz ar to ir jānodrošina visu līmeņu attīstības plānošanas dokumentu atbilstība.

Rīgas plānošanas reģiona attīstības programma ir plaša tvēruma dokuments, kurā konkrēti par lokālplānojuma teritoriju nekas nav teikts, bet ir uzsvērti abu iepriekšējo Jūrmalas pilsētas plānošanas dokumentu (Attīstības stratēģija 2010.-2030.gadam un Attīstības programma 2014.-2020.gadam) vienotie stratēģiskie mērķi:

- starptautiski pazīstams, moderns veselības kūrorts un populārākā kūrortpilsēta Baltijas jūras reģionā;

(..)

- kvalitatīva dzīves un brīvdienų vieta (..).

Būtībā šie Jūrmalas pilsētas, Rīgas plānošanas reģiona un zināmā mērā – arī nacionāla mēroga mērķi sasaucas ar lokālpilnojumam mērķiem konkrētajā mazajā teritorijā un nav tiem pretrunā.

Upju baseinu apgabalu apsaimniekošanas plāni

Upju baseinu apgabalu apsaimniekošanas plāni Daugavas, Gaujas, Lielupes un Ventas upju baseinam tika izstrādāti jau aizgājušajam 2010.-2015. gada periodam, izpildot uzdevumus, kas doti Ūdens apsaimniekošanas likumā un ar minēto likumu pārņemtajā Padomes un Parlamenta 2000. gada 23. oktobra direktīvā 2000/60/EK, kas nosaka struktūru Eiropas Kopienas rīcībai ūdeņu aizsardzības politikas jomā. Plānu mērķis bija uzlabot virszemes un pazemes ūdeņu kvalitāti, veicinot to laba stāvokļa sasniegšanu, kā arī informēt sabiedrību par ūdens kvalitāti un interešu grupu iesaistīšanas iespējām ūdens vides jautājumu risināšanā. Upju baseinu apgabalu apsaimniekošanas plānos tika definēti ūdeņu kvalitātes mērķi un iekļautas pasākumu programmas mērķu sasniegšanai, identificētas plūdu apdraudētās teritorijas un to aizsardzības pasākumi u.c..

Pašreizējā periodā iepriekšējais Lielupes upju baseinu apgabala apsaimniekošanas plāns turpinās ar Lielupes upju baseinu apgabala apsaimniekošanas plānu 2016.-2021.gadam un Lielupes upju baseinu apgabala plūdu riska pārvaldības plānu 2016.-2021. gadam, kuriem abiem ir arī veikts vienots SIVN (VPVB Atzinums Nr. 11, 30.08.2016.). Lokālpilnojumam teritorija nav ne vērā ņemams upes piesārņojuma avots, nedz arī ir pakļauta plūdu riskam, kā arī ir ļoti niecīga teritorija Lielupes baseina mērogā, tāpēc šie plānošanas dokumenti tai konkrēti nekādi nepieskaras, un lokālpilnojumam nekādi nevar būt pretrunā to mērķiem.

1.3.3. Nacionālā līmeņa politikas plānošanas dokumenti

Latvijas ilgtspējīgas attīstības stratēģija līdz 2030. gadam

Latvija 2030 ir valsts galvenais plānošanas instruments ar likuma spēku. Visiem valsts stratēģiskās plānošanas un attīstības dokumentiem, kas tiek izstrādāti pēc *Latvija 2030* stāšanās spēkā (apstiprināts Saeimā 2010. gada 10. jūnijā), ir jābūt veidotiem saskaņā ar stratēģijā noteiktajiem virzieniem un prioritātēm.

Latvija 2030 cita starpā iekļauj tādu mērķi kā „saglabāt Latvijas savdabību – daudzveidīgo dabas un kultūras mantojumu, tipiskās un unikālās ainavas”. Lokālpilnojumam teritorijā vasarnīcu apbūves ainava kā Lielupes lejteces labajam krastam Jūrmalas teritorijā visai raksturīga pastāv jau vairāk nekā pusgadsimtu un varētu tikt uzskatīta arī par kultūras mantojumu un tipisku ainavu, tomēr pašreizējā neregulētajā izpildījumā šā mantojuma un ainavas iespējamā unikālā vērtība ir ļoti apšaubāma. Lokālpilnojumam mērķis ir lokālo attīstību regulēt, būtiski uzlabojot pašreizējo ainavu, padarot to par vērtīgu, nevis apšaubāmu Latvijas savdabību, un tādejādi tas sasaucas ar stratēģijas mērķiem.

Latvijas nacionālā reformu programma „ES 2020” stratēģijas īstenošanai

Nacionālā reformu programma (NRP) tika izstrādāta 2011. gadā ar mērķi īstenot „Eiropa 2020” stratēģiju. Tā ir uz ekonomiku fokusēts dokuments, kas nepievēršas ne Jūrmalas un lokālplānojuma teritorijai, ne kūrortiem un rekreācijai, ne ainavai un dabas vērtībām.

Nacionālais attīstības plāns 2014. – 2020. gadam (NAP 2020)

2012. gada 20. decembrī tika apstiprināts NAP 2020. gadam, kas ir hierarhiski augstākais vidējā termiņa attīstības plānošanas dokuments Latvijā. Tajā noteikts „rīcības virziens "Dabas un kultūras kapitāla ilgtspējīga apsaimniekošana":

[419] Latvijas dabas kapitāla izmantošana ir saistīta ar zemes, mežu, ūdeņu un dabas resursu ilgtspējīgu izmantošanu, ekosistēmu pakalpojumu apjoma palielināšanu, produkcijas dažādošanu un produktivitātes palielināšanu, vienlīdz attīstot gan intensīvu ražošanu, gan "zaļo" ražošanu un "zaļo" patēriņu, kā arī vienlaikus rūpējoties par dabas kapitāla saglabāšanu un nenoplicināšanu, veidojot un uzturot Latvijas kā "zaļas" valsts tēlu. Būtiskākie ekosistēmu pakalpojumi ir saistīti ar lauku saimniecību produktiem, mežu ilgtspējīgu apsaimniekošanu, kā arī produktiem un pakalpojumiem, kurus spēj sniegt rekreācijas resursu izmantošana, piemēram, Baltijas jūras piekrastē, sērūdeņu un dūņu ieguves reģionos.”

Lokālplānojuma mērķis iekļaujas šajā rīcības virzienā: uzlabot dabas kapitāla kā rekreācijas resursa izmantošanuniecīgā teritorijā Lielupes krastā netālu no Baltijas jūras piekrastes.

1.3.4. Eiropas Savienības (ES) politikas plānošanas dokumenti

Stratēģija „Eiropa 2020”

Eiropa 2020 ir ES izaugsmes stratēģija, kas izvirza mērķus, kuri līdz 2020. gadam ir jāsasniedz nodarbinātībā, inovācijā, izglītībā, sociālajā integrācijā un enerģētikā (ieskaitot klimata pārmaiņu samazināšanu). Tā ir uz ekonomiskajiem un sociālajiem jautājumiem fokusēts dokuments, kas nepievēršas ne kūrortiem un rekreācijai, ne ainavai un dabas vērtībām.

ES Ilgtspējīgas attīstības stratēģija

Starp šīs stratēģijas galvenajiem mērķiem ir kā vides aizsardzība, tā arī ekonomiskā labklājība un nodarbinātība. Lokālplānojuma mērogs ir pārāk mazs, lai varētu kvantitatīvi vērtēt tā ieguldījumu ES Ilgtspējīgas attīstības stratēģijas skatījumā, bet kvalitatīvi tas ietver sevī gan plusus, gan mīnus – kā ikviens kompromiss starp dabas un cilvēkvidi.

ES Bioloģiskās daudzveidības stratēģija 2011. – 2020. gadam

ES Bioloģiskās daudzveidības stratēģija paredz līdz 2020. gadam apturēt bioloģiskās daudzveidības izzušanu un ekosistēmu pakalpojumu degradāciju Eiropas Savienībā un

atjaunot tos, ciktāl reāli iespējams, vienlaikus palielinot ES ieguldījumu, lai novērstu bioloģiskās daudzveidības izzušanu visā pasaulē.

Teorētiski augāja likvidēšana jebkādā platībā var tikai samazināt, nevis palielināt bioloģisko daudzveidību, un lokālpilnvarojums paredz tā necīgajā teritorijā iespējamu augāja platības samazināšanu un koku izciršanu. Vienlaikus tas paredz arī pašreizējo dabiskā augāja izmaiņu mazināšanu un turpmāku nepieļaušanu. Šo potenciālo ietekmju raksturojums sniegts tālāk katras alternatīvas izvērtējumā, bet tā ir necīga: gan kvantitatīvi (pēc skartās teritorijas lieluma), gan kvalitatīvi (pēc nelielās bioloģiskās daudzveidības vēsturiski jau būtiski pārveidotajos biotopos).

1.3.5. Starptautiskās konvencijas

Ramsāres konvencija „Par starptautiskas nozīmes mitrājiem, īpaši kā ūdensputnu dzīves vidi”

Konvencija ir pieņemta 1971. gada 2. februārī (stājās spēkā 1975. gadā), un tās mērķis ir nodrošināt visa veida mitrāju aizsardzību un saprātīgu izmantošanu, atzīstot, ka mitrāji kā ekosistēmas ir ļoti nozīmīgi bioloģiskās daudzveidības aizsardzībā, kā arī cilvēku labklājības nodrošināšanā. Uz lokālpilnvarojuma teritoriju šī konvencija nekādi neattiecas.

UNESCO konvencija par pasaules kultūras un dabas mantojuma saglabāšanu

Konvencija ir pieņemta 1972. gadā, un tās mērķis ir veicināt kultūras un dabas mantojuma saglabāšanu.

Dalībvalstīm ir jānodrošina kultūras un dabas mantojuma identifikācija, aizsardzība, konservācija, popularizācija un nodošana nākamajām paaudzēm, cita starpā, īstenojot atbilstošu politiku un veicot atbilstošus juridiskus, zinātniskus, tehniskus, administratīvus un finanšu pasākumus, lai atklātu, aizsargātu, konservētu, popularizētu un atjaunotu šo mantojumu. Teorētiski apbūve jebkādā meža platībā var tikai samazināt, dabas mantojumu, savukārt ietekme uz kultūras mantojumu var būt dažāda atkarībā no šīs apbūves rakstura un iekļaušanās kultūrvidē. Šo potenciālo ietekmju raksturojums sniegts tālāk katras alternatīvas izvērtējumā, bet tā ir necīga: gan kvantitatīvi (pēc skartās teritorijas lieluma), gan kvalitatīvi (pēc nelielās bioloģiskās daudzveidības vēsturiski jau būtiski pārveidotajos biotopos un nelielā apbūves apjoma).

Bernes konvencija par Eiropas dzīvās dabas un dabisko dzīvotņu saglabāšanu

Konvencija pieņemta 1979. gadā. Saskaņā ar konvencijas prasībām, kas ir pārņemtas Latvijas likumdošanā, valstis uzņemas nodrošināt pasākumus savvaļas floras un faunas populāciju uzturēšanai tādā līmenī vai piemēros tās līmenim, kurš atbilst ekoloģiskajām, zinātniskajām un kultūras prasībām, tai pašā laikā ņemot vērā ekonomiskās un rekreācijas prasības un vietējā mērogā apdraudētu pasugu, varietāšu un formu vajadzības. Konvencijā minēts, ka katra dalībvalsts uzņemas pievērst uzmanību savvaļas floras un faunas saglabāšanai savas plānošanas un attīstības politikā un pasākumos pret piesārņošanu. Teorētiski apbūve jebkādā meža platībā var tikai samazināt, nevis palielināt dzīvās dabas un dabisko dzīvotņu bagātību. Šīs potenciālās ietekmes raksturojums sniegts tālāk katras alternatīvas izvērtējumā, bet tā ir necīga: gan

kvantitatīvi (pēc skartās teritorijas lieluma), gan kvalitatīvi (pēc nelielās bioloģiskās daudzveidības vēsturiski jau būtiski pārveidotajos biotopos).

Riodežaneiro konvencija par bioloģisko daudzveidību

Konvencija ir pieņemta 1992. gadā. Šīs konvencijas uzdevumi, kas veicami saskaņā ar tajā ietvertajiem atbilstošajiem nosacījumiem, ir bioloģiskās daudzveidības saglabāšana, dzīvās dabas ilgtspējīga izmantošana un godīga un līdztiesīga ģenētisko resursu patērēšanā iegūto labumu sadale, ietverot gan pienācīgu pieeju ģenētiskajiem resursiem, gan atbilstošu tehnoloģiju nodošanu, ņemot vērā visas tiesības uz šiem resursiem un tehnoloģijām, gan pienācīgu finansēšanu. Izstrādājot valsts programmas, plānus un citus politikas dokumentus, ir jāievēro konvencijā iekļautās prasības attiecībā uz bioloģiskās daudzveidības saglabāšanu.

Teorētiski augāja likvidēšana jebkādā platībā var tikai samazināt, nevis palielināt bioloģisko daudzveidību, un lokālpilnvarotņu likums paredz tā necīgajā teritorijā iespējamu augāja platības samazināšanu un koku izciršanu. Šīs potenciālās ietekmes raksturojums sniegts tālāk katras alternatīvas izvērtējumā, bet tā ir necīga: gan kvantitatīvi (pēc skartās teritorijas lieluma), gan kvalitatīvi (pēc nelielās bioloģiskās daudzveidības vēsturiski jau būtiski pārveidotajos biotopos).

Helsinku konvencijas par Baltijas jūras reģiona jūras vides aizsardzību

Konvencijas (pieņemtas 1974. un 1992. gadā) cita starpā iekļauj nosacījumus Baltijas jūrā tieši un netieši nonākošā piesārņojuma mazināšanai. Konvencijas (1992) pielikumā ir uzskaitīti pasākumi un minimālās prasības, kas jāiekļauj attiecīgajā valsts likumdošanā. Lokālpilnvarotņu likuma īstenošana attiecībā uz šīs konvencijas mērķiem ir neitrāla.

Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējā konvencija par klimata pārmaiņām

Konvencijas (pieņemta 1992. gadā) un no tās izrietošā Kioto protokola (pieņemts 1997. gadā) mērķis ir samazināt siltumnīcas efektu izraisošo gāzu, kuru dēļ notiek globālā sasilšana, emisijas. Atbilstoši Kioto protokolam, Latvijai līdz 2012. gadam bija noteikta 8% SEG emisiju samazināšana, salīdzinājuma ar 1990. gadu. Lai panāktu šī mērķa sasniegšanu, protokolā ir piedāvāti vairāki līdzekļi, kā piemēram valstu emisiju samazināšanas politikas stiprināšana vai īstenošana.

Teorētiski augāja likvidēšana jebkādā platībā var tikai samazināt, nevis palielināt SEG absorbciju, un lokālpilnvarotņu likums paredz tā necīgajā teritorijā iespējamu augāja platības samazināšanu un koku izciršanu. Šīs potenciālās ietekmes raksturojums sniegts tālāk katras alternatīvas izvērtējumā, bet tā ir necīga: gan kvantitatīvi (pēc skartās teritorijas lieluma), gan kvalitatīvi (pēc nelielās bioloģiskās daudzveidības vēsturiski jau būtiski pārveidotajos biotopos). Lokālpilnvarotņu likums ir pārāk mazs, lai varētu kvantitatīvi vērtēt tā ieguldījumu Eiropas izaugsmes kontekstā.

ANO konvencija par cīņu pret pārtuksnešošanu / zemes degradāciju valstīs, kurās novērojami ievērojami sausuma periodi un/vai pārtuksnešošanās, jo īpaši Āfrikā

Konvencija tika pieņemta 1994. gadā Parīzē. Konvencija attiecībā uz Eiropas valstīm nozīmē cīņu pret auglīgas augsnes iznīkošanu, nosakot tās izmantošanu lietderīgiem

mērķiem, tādiem kā lauksaimniecība vai vides aizsardzība, kā arī novēršot augsnes auglības zudumu vai degradāciju. 2000. gadā tika pieņemts konvencijas V pielikums, kurš attiecas uz Viduseiropas un Austrumeiropas valstīm (t.sk. Latviju) un nosaka šim reģionam raksturīgās problēmas kā ievērojama lauksaimnieciskās ražošanas samazināšanās, zemes auglības pazemināšanās, vēja un ūdens erozijas pastiprināšanās, kā arī dažāda veida augsnes degradācija. Papildus pielikumā noteikts, ka dalībvalstīm jāizstrādā nacionālo rīcības programma augsnes degradācijas samazināšanai.

Teorētiski augāja likvidēšana jebkādā platībā var tikai veicināt, nevis kavēt pārtuksnešošanu, un lokālpilnvarojums paredz tā niecīgajā teritorijā iespējamu augāja platības samazināšanu un koku izciršanu. Šis potenciālās ietekmes raksturojums sniegts tālāk katras alternatīvas izvērtējumā, bet tā ir niecīga: gan kvantitatīvi (pēc skartās teritorijas lieluma), gan kvalitatīvi (pēc augsnes nelielās vērtības vēsturiski jau būtiski pārveidotajos biotopos).

Lokālpilnvarojuma īstenošana attiecībā uz šīs konvencijas mērķiem ir neitrāla.

ANO EEK konvencija par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (Orhūsas konvencija)

Orhūsas konvencija ir pieņemta 1998. gadā ar mērķi aizsargāt ikvienas personas tiesības dzīvot vidē, kas atbilstu personas veselības stāvoklim un labklājībai, tādēļ katrai valstij, kas parakstījusi konvenciju, saskaņā ar šīs konvencijas noteikumiem ir jāgarantē tiesības piekļūt informācijai, sabiedrības dalība lēmumu pieņemšanā un iespēja griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem. Latvijā šī prasība ir iekļauta Satversmē, kuras 115.pants nosaka, ka valsts aizsargā ikviena tiesības dzīvot labvēlīgā vidē, sniežot ziņas par vides stāvokli un rūpējoties par tās saglabāšanu un uzlabošanu. Sabiedrības līdzdalība vides jautājumos ir ietverta arī vairumā normatīvo aktu, tajā skaitā MK noteikumos Nr.1178 „Attīstības plānošanas dokumentu izstrādes un ietekmes izvērtēšanas noteikumi” (pieņemti 13.10.2009.), kas attiecas arī uz LAP 2020 izstrādi.

Lokālpilnvarojuma un tā stratēģiskā ietekmes uz vidi novērtējuma izstrādes gaitā sabiedrībai tiek nodrošināta informācija un iespēja paust viedokli.

Eiropas ainavu konvencija

Eiropas ainavu konvencija (Latvijā pieņemta ar likumu „Par Eiropas ainavu konvenciju” 2007. gada 29. martā) definē ainavu šādi: „ainava” nozīmē teritoriju tādā nozīmē, kā to uztver cilvēki, un kas ir izveidojusies dabas un/vai cilvēku darbības un mijiedarbības rezultātā.

Konvencijā ir norādīts, ka ainava ir Eiropas dabas un kultūras mantojuma pamatkomponents, iedzīvotāju dzīves kvalitātes svarīga sastāvdaļa un saimnieciskajai darbībai labvēlīgs resurss, kas var dot ieguldījumu darba vietu radīšanā. Tomēr ainavas kvalitāte pārsvarā ir subjektīva, un par objektīvu kaitējumu ainavai kā dabas un kultūras mantojumam var runāt tikai tādos gadījumos, ja kādai ainavai piešķirts aizsardzības statuss sakarā ar kādu tās konkrētu dabisku vai kultūrvēsturisku vērtību, kas ir reti sastopama vai, gluži otrādi, tipiska un konkrētajai kultūrai izšķiroši nozīmīga, un kuras izmaiņa noplicinātu ainavu daudzveidību vai kaitētu šai kultūrai. Lokālpilnvarojuma teritorijā vasarnīcu apbūves ainava kā Lielupes lejteces labajam krastam Jūrmalas teritorijā visai raksturīga pastāv jau vairāk nekā pusgadsimtu un varētu tikt uzskatīta arī par kultūras mantojumu un tipisku ainavu, tomēr pašreizējā neregulētajā izpildījumā šā mantojuma un ainavas iespējamā unikālā vērtība ir ļoti apšaubāma. Lokālpilnvarojuma

mērķis ir lokālo attīstību regulēt, būtiski uzlabojot pašreizējo ainavu, padarot to par vērtīgu, nevis apšaubāmu Latvijas savdabību, un tādējādi tas sasaucas ar konvencijas mērķiem.

2. **Stratēģiskā ietekmes uz vidi novērtējuma (SIVN) mērķis, pamatprincipi un metodes**

Saskaņā ar likumu „Par ietekmes uz vidi novērtējumu”, plānošanas dokumentiem, kuru īstenošana var būtiski ietekmēt cilvēku veselību un vidi, t.sk. lokālplānojumiem, veic stratēģisko ietekmes uz vidi novērtējumu. Vides pārraudzības valsts birojs, izvērtējot iesniegto iesniegumu atbilstoši Ministru kabineta 23.03.2004. noteikumu Nr. 157 „Kārtība, kādā veicams ietekmes uz vidi stratēģiskais novērtējums” prasībām, 01.06.2017. ir pieņēmis lēmumu Nr. 27 „Par stratēģiskā ietekmes uz vidi novērtējuma procedūras piemērošanu”. Izpildot to, lokālplānojumam tiek veikta minētā procedūra atbilstoši normatīvo aktu prasībām (vides pārskata izstrādātājs: M.Env.Sc. Valdis Felsbergs).

Šā stratēģiskā ietekmes uz vidi novērtējuma mērķis ir iegūt informāciju par sagaidāmajām ietekmēm uz vidi katrā no vērtējamā lokālplānojuma alternatīvām, lai tās varētu salīdzināt savā starpā un novērtēt, vai un kādus priekšnoteikumus nelabvēlīgām ietekmēm uz vidi rada katras alternatīvas (atbilstošās paredzamās attīstības) īstenošana, vai šādu ietekmju intensitāte varētu būt nepieļaujama (normatīvajos aktos noteiktās robežvērtības pārsniedzot), kura no alternatīvām ir ieteicamāka no vides viedokļa un kādi ir nepieciešamie pasākumi iespējamo nelabvēlīgo ietekmju uz vidi novēršanai vai mazināšanai.

Stratēģiskais ietekmes uz vidi novērtējums lielos vilcienos sastāv no trim etapiem:

- 1) ietekmju identificēšana,
- 2) ietekmju kvalitatīvs novērtējums ar mērķi noteikt visbūtiskākās,
- 3) kvalitatīva un/vai kvantitatīva ietekmju analīze un alternatīvu salīdzinājums.

2.1. **Vispārējā pieeja un metodes**

Stratēģiskais ietekmes uz vidi novērtējums (SIVN) ir process, kura mērķis ir uzlabot plānošanas dokumenta kvalitāti, vērtējot šā dokumenta īstenošanas iespējamo ietekmi uz vidi un laicīgi novēršot vai mazinot tā īstenošanas negatīvās ietekmes. SIVN process ir vērst uz to, lai izvērtētu, kādas būtiskas tiešas vai netiešas pārmaiņas vidē var rasties politikas plānošanas dokumenta īstenošanas rezultātā un kā tās ietekmēs dabas kapitālu – resursus un pakalpojumus. SIVN ir veicams plānu un programmu sagatavošanas posmā, tā nepieciešamību un procesu nosaka starptautiskā un nacionālā likumdošana.

SIVN procedūras laikā tiek sagatavots Vides pārskats, kurā tiek iekļauta informācija par plānošanas dokumentu, tā mērķiem, saistību ar citiem plānošanas dokumentiem, tiek aprakstīta vides pārskata sagatavošanas procedūra un novērtējuma veikšanai lietoto galveno pamatprincipu un metožu apraksts. Vides pārskatā tiek analizēts vides stāvoklis teritorijās, kuras saistītas ar plānošanas dokumentu.

SIVN uzdevums ir novērtēt vides apstākļus un sniegt informāciju lēmumu pieņēmējiem, kā arī informēt plašāku sabiedrību par sagaidāmo ietekmi uz vidi plānošanas dokumenta ieviešanas gadījumā.

Vispārējo pieeju SIVN nosaka procedūru reglamentējošie normatīvie akti: likums „Par ietekmes uz vidi novērtējumu” (pieņemts 13.11.1998., pēdējie grozījumi

stājušies spēkā 01.01.2017.) un uz likuma pamata izdotie Ministru kabineta 2004. gada 23. marta noteikumi Nr.157 "Kārtība, kādā veicams ietekmes uz vidi stratēģiskais novērtējums" (pēdējie grozījumi 09.12.2016.). Ar šiem normatīvajiem aktiem Latvijā ir pārņemta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/42/EK „Par noteiktu plānu un programmu ietekmes uz vidi novērtējumu”.

SIVN procesa pamatprincipi:

Integrācija – vides aspekti ir pilnībā jāintegrē plānošanas dokumentā, tādēļ, lai izvairītos no konceptuālām kļūdām, tie ir jāņem vērā plānošanas sākumstadijā; tādējādi SIVN palīdz veikt piedāvāto rīcības virzienu analīzi un identificēt tās rīcības, kurām no vides viedokļa nepieciešama papildus izpēte par to ietekmi.

Piesardzības princips – pieņemot lēmumus, nepieciešams izmantot piesardzības principu, pat ja plānotās darbības tieša negatīva ietekme nav pierādīta, jo ekosistēmu nestspēju jeb ietilpību un sakarību starp slodzēm un dabas kapitālu nav iespējams precīzi noteikt.

Ilgspējīgas attīstības princips – ilgtspējīga attīstība cita starpā ir definēta arī kā viens no trim ES stratēģijas „Eiropa 2020” mērķiem.

Alternatīvu izvērtēšana – nepieciešams izvērtēt, kā plānošanas dokumentā paredzētās attīstības iespējamās alternatīvas ietekmēs vides resursus un to kvalitāti.

Pārskatāmība – SIVN ir atvērts un pārskatāms lēmumu pieņemšanas process, kas paredz interešu grupu un nevalstisko organizāciju iesaisti, balstās uz precīzi definētas metodoloģijas un lēmumu pieņemšanas mehānisma un sniedz pamatojumu novērtējumā iekļautajiem apgalvojumiem. SIVN pārskatāmību nodrošina arī Vides pārskata sabiedriskā apspriešana un tās rezultātu publiskošana.

Stratēģiskā ietekmes uz vidi novērtējuma process kontekstā ar plānošanas dokumenta izstrādi ir atainots 5. attēlā.

Šajā SIVN zemes gabala lokālplānojumam Jūrmalā „Vārnukrogs 1802” teritorijai izmantota metodika, kas balstīta uz atbilstības izvērtējuma vides aizsardzības un ilgtspējīgas attīstības principiem, mērķu un uzdevumu un kvalitatīvu ietekmju novērtējuma.

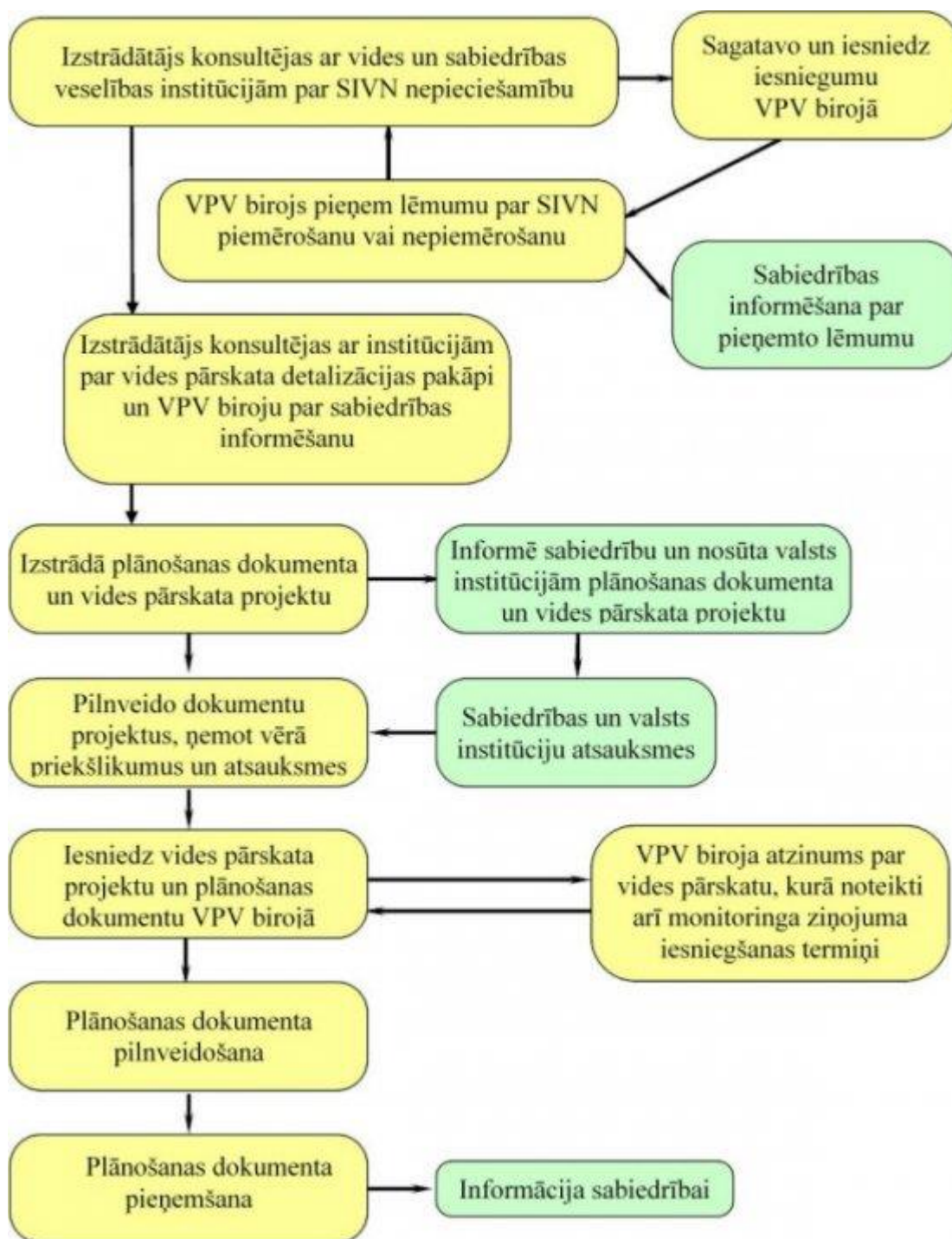
Vides pārskata sagatavošanā var izdalīt šādus būtiskākos etapus:

- *Lokālplānojuma sasaiste ar citiem plānošanas dokumentiem un atbilstība likumdošanas prasībām*

Īstenojot lokālplānojumu, ir svarīgi, lai tiktu ievērotas arī citos plānošanas dokumentos izvirzītās prioritātes un plānotie pasākumi, tādējādi nodrošinot nepieciešamo sinerģiju. Plānotajām aktivitātēm jāatbilst normatīvajos aktos noteiktajām prasībām.

- *Pašreizējās situācijas novērtējums un „nulle” scenārijs*

SIVN vajadzībām lokālplānojuma priekšlikuma īstenošanas ietekmes tiek salīdzinātas ar sagaidāmajām ietekmēm, ja lokālplānojuma teritorijā paliktu spēkā līdzšinējais plānojums, kas tiktu īstenots atbilstoši reālistiskai iespēju prognozei, ieskaitot tādu scenāriju, ka reālā prognoze ir tā īstenošanas neiespējamība.

5. attēls. SIVN izstrādes shēma

- *Lokālpilnvarotības īstenošanas būtiskāko ietekmju uz vidi vērtējums*

SIVN process ir organizēts tā, lai identificētu lokālpilnvarotības īstenošanas būtiskās ietekmes uz vidi (ietver tiešo un netiešo, sekundāro, paredzētās darbības un citu darbību savstarpējo un kopējo ietekmi, īstermiņa, vidēji ilgu un ilglaicīgu ietekmi, kā arī pastāvīgo pozitīvo un negatīvo ietekmi), salīdzinot lokālpilnvarotības īstenošanas alternatīvas savā starpā un ar neīstenošanu (nulle alternatīvu).

- *Lokālplānojuma īstenošanas monitoringa*

Plānošanas dokumenta ietekmju uz vidi monitoringu veic, lai konstatētu, kādas ir ar plānošanas dokumenta realizāciju saistītās vides ietekmes, t.sk. arī neparedzētās ietekmes un vai plānošanas dokumentā nav jāveic grozījumi. Lokālplānojuma gadījumā nepastāv speciālas monitoringa procedūras tieši paša plānojuma īstenošanas ietekmju uzraudzībai kopumā, bet atsevišķas monitoringa procedūras paredzamas konkrētām darbībām, kuru veikšanas priekšnoteikumus nākotnē rada lokālplānojuma īstenošana.

- *Konsultācijas un sabiedrības iesaiste*

Konsultācijām ir svarīga loma SIVN. To realizācijas kartību nosaka likums „Par ietekmes uz vidi novērtējumu”. Šis process ietver kompetento institūciju un sabiedrības informēšanu, dodot iespēju komentēt novērtējumu dažādos SIVN posmos. Kad plānošanas dokuments ir pieņemts, sabiedrība un kompetentās institūcijas jāinformē arī par plānošanas dokumenta pieņemšanu.

2.2. Sabiedrības iesaiste un konsultācijas ar institūcijām

Atbilstoši Ministru kabineta 23.03.2004. noteikumu Nr. 157 „Kārtība, kādā veicams ietekmes uz vidi stratēģiskais novērtējums” prasībām, šis zemes gabala lokālplānojums Jūrmalā „Vārnukrogs 1802” teritorijai un tā SIVN vides pārskata projekts tiek nodots sabiedriskajai apspriešanai, kā arī iesniegts institūcijām komentāru un atzinuma saņemšanai. Vides pārraudzības valsts birojs konkrēti nav norādījis institūcijas, ar ko konsultēties. Pirms lokālplānojuma un tā SIVN izstrādes tikuši saņemti nosacījumi no šādām institūcijām:

- Valsts vides dienesta Lielrīgas reģionālā vides pārvalde,
- Dabas aizsardzības pārvalde,
- Veselības inspekcijas atbilstošā struktūrvienība,
- Jūrmalas pilsētas domes Attīstības pārvaldes Vides nodaļa.

Neviena no šīm institūcijām nav uzskatījusi SIVN par nepieciešamu, kas būtībā saskan arī ar izstrādātāja viedokli. Līdz ar to izstrādātājs speciālas konsultācijas ar institūcijām vides pārskata sagatavošanas gaitā uzskata par nelietderīgām, bet nosūta sabiedriskajai apspriešanai sagatavoto vides pārskata projektu šīm institūcijām viedokļu izteikšanai, kurus ņemt vērā vides pārskata gala redakcijas sagatavošanā.

3. Vides pārskata sagatavošanas procedūra un sabiedrības līdzdalība

1. Izstrādātājs iesniedz Vides pārraudzības valsts birojā (VPVB) iesniegumu par plānošanas dokumenta izstrādes uzsākšanu. Šādu iesniegumu 2017.gada 25.maijā ir iesniegusi Jūrmalas pilsētas dome, kura turpinājumā biroja lēmumā dēvēta par „Izstrādātāju”. Faktiski, kā jau minēts 1.1.nodaļā, lokālplānojuma un tā SIVN ierosinātais ir VĪKS „Ausmas-3”, kura ir arī izstrādātājs, t.i., pasūtītājs. Jūrmalas dome ar savu lēmumu ir uzdevusi izstrādātājam darba uzdevumu, ar savu iesniegumu VPVB iegūstot papildinājumu darba uzdevumam: ir jāizstrādā arī SIVN. Tam šoreiz nav nozīmes, kā nosauc katru iesaistīto pusi: reāli Jūrmalas domes uzdevumā lokālplānojumu un tā SIVN izstrādā VĪKS „Ausmas-3”, Jūrmalas dome kā pašvaldība to akceptēs, ja VPVB kā valsts kompetentā institūcija izdos pozitīvu atzinumu par lokālplānojuma īstenošanas iespējamību, un tā īstenošana atkal būs jāveic pašai VĪKS „Ausmas-3”.

2. Vides pārraudzības valsts birojs, izvērtējot Jūrmalas domes iesniegto iesniegumu atbilstoši Ministru kabineta 23.03.2004. noteikumu Nr. 157 „Kārtība, kādā veicams ietekmes uz vidi stratēģiskais novērtējums” prasībām, 01.06.2017. ir pieņēmis lēmumu Nr. 27 „Par stratēģiskā ietekmes uz vidi novērtējuma procedūras piemērošanu”. Šā lēmuma pamatojums ir šāds:

2.1) par Vasarnīcu apbūvi priežu mežā transformējamās Dabas un apstādījumu platības palielināšana samazinātu vai pat likvidētu pievienojamo patlaban neapbūvēto dabas teritoriju vērtības, tāpēc plānojuma izstrādes ietvaros jāvērtē sabiedrības ieguvums no šāda teritorijas attīstības scenārija;

2.2) teritorija nav apgādāta ar centralizētiem ūdensapgādes un kanalizācijas tīkliem, tāpēc apbūves teritoriju paplašināšana jāvērtē, ņemot vērā iespējamo inženierkomunikāciju nodrošinājumu nākotnē;

2.3) no lokālplānojuma teritorijas > 350m attālumā atrodas īpaši aizsargājamā dabas teritorija (Natura 2000 teritorija) dabas liegums “Lielupes grīvas pļavas”, bet ~ 300m attālumā – vietējas nozīmes īpaši aizsargājamais ģeoloģiskais-morfoloģiskais objekts “Baltā kāpa”.

Līdz ar to lokālplānojums ietverot priekšnoteikumus likuma „Par ietekmes uz vidi novērtējumu” 4.panta (5) daļā noteiktos gadījumus, kam atbilstoši Likuma nosacījumiem (atkarībā no darbības veida, platības un teritorijas atrašanās vietas) varot būt būtiska ietekme uz vidi. Formāli analizējot minēto panta daļu, vienīgais, kas tajā varētu attiekties uz šo lokālplānojumu, ir „*var būtiski ietekmēt Eiropas nozīmes aizsargājamo dabas teritoriju*”, kas šajā gadījumā ir strīdīgi un šā Vides pārskata turpinājumā tiks apgāzts, tomēr ierosinātais lēmumu nepārsūdzēja un šādas nelabvēlīgas ietekmes neesamības pamatošanai izvēlējās SIVN procedūru.

3. Uzsākot plānošanas dokumenta stratēģisko novērtējumu, nepieciešams konsultēties ar Vides pārraudzības valsts biroju un citām vides institūcijām par vides pārskata detalizācijas pakāpi. Pirms lokālplānojuma un tā SIVN izstrādes tikuši saņemti nosacījumi no Valsts vides dienesta Lielrīgas reģionālā vides pārvaldes, Dabas aizsardzības pārvaldes, Veselības inspekcijas atbilstošā struktūrvienības un Jūrmalas pilsētas domes Attīstības pārvaldes Vides nodaļas, un neviena no šīm institūcijām nav uzskatījusi SIVN par nepieciešamu, kas būtībā saskan arī ar izstrādātāja viedokli, tomēr SIVN piemēroja VPVB, tāpēc tas tiek veikts.

4. Vides pārskata sagatavošana. Vides pārskatu ierosinātājas VĪKS „Ausmas-3” uzdevumā sagatavojis vides konsultants, vides zinātņu maģistrs Valdis Felsbergs.

5. Sabiedrības un ieinteresēto institūciju informēšana par iespējām iepazīties ar izstrādāto vides pārskatu un plānošanas dokumenta projektu. Lokālpilnojuma izstrādei ir jau saņemti institūciju nosacījumi, SIVN vides pārskata projekts tiek nodots sabiedrības un institūciju vērtējumam, šajā laikā tiks saņemti institūciju atzinumi un nodrošināta sabiedrības līdzdalība, tostarp arī rīkojot lokālpilnojuma un tā vides pārskata sabiedriskās apspriešanas sapulci.

6. Pēc sabiedrības un ieinteresēto institūciju komentāru un ierosinājumu saņemšanas, izstrādātājs pilnveido vides pārskatu.

7. Izstrādātājs iesniedz VPVB pilnveidoto vides pārskatu ar saņemtajiem komentāriem un atskaiti par to rezultātā ieviestajiem pilnveidojumiem.

8. VPVB sniedz savu atzinumu par vides pārskatu. Ja vides pārskats neatbilst likumdošanas prasībām, vai arī plānošanas dokumenta īstenošana būtiski var ietekmēt cilvēku veselību vai vidi vai nav ievērota SIVN procedūra, birojs nosūta vides pārskatu izstrādātājam pārstrādāšanai.

9. Izstrādātājs informē sabiedrību par plānošanas dokumenta apstiprināšanu. Šajā izpratnē atkal izstrādātājs iznāk nevis VĪKS „Ausmas-3”, bet Jūrmalas dome, kura lokālpilnojuma akceptēšanas gadījumā informēs par to sabiedrību.

4. Vērtētās ietekmes uz vidi

Vērtējamās ietekmes uz vidi šajā SIVN aptver ietekmi uz dabas vidi un ietekmi uz cilvēkvidi: pilsētas nomales rekreācijas vietas vidi.

1. tabulā sniegtas tās ietekmes, pēc kurām vērtēta esošā situācija lokālplānojuma teritorijā un sagaidāmā situācijā tajā atkarībā no īstenojamās alternatīvas. Ietekmēm piešķirtā numerācija turpmāk atbilst nodaļu numerācijai sekojošajās šā vides pārskata daļās, kurās vērtētas atbilstošās ietekmes esošajā un prognozējamajā situācijā.

1. tabula. Zemes gabala lokālplānojuma Jūrmalā „Vārnukrogs 1802” teritorijai ietekmes uz vidi stratēģiskajā novērtējumā vērtētās ietekmes

Nr. p.k.	Ietekmes veids
1.	Atmosfēras gaisa kvalitāte
2.	Troksnis
3.	Ūdens resursi un kvalitāte
4.	Klimats
5.	Degradētās un piesārņotās teritorijas
6.	Augsne
7.	Bioloģiskā daudzveidība, īpaši aizsargājamās dabas teritorijas, sugas un biotopi
8.	Ainava un kultūrvēsturiskais mantojums
9.	Vides riski
10.	Sabiedrības veselība, drošība un ērtības

5. Daudzkritēriju analīze

Ietekmes novērtēšanai un alternatīvu salīdzināšanai šajā SIVN tika izmantota daudzkritēriju analīze. Šīs metodes priekšrocība ir atsevišķu novērtējumu (atbilstoši izvēlētajiem kritērijiem) apvienošana kopējā alternatīvas novērtējumā, ko nav iespējams izdarīt parastā lēmumu pieņemšanas procesā. Šī analīze arī ļauj apkopot dažādu ieinteresēto pušu viedokļus. Analīze ir atklāta (pieejama visiem), tā nodrošina komunikāciju ar lēmumu pieņēmējiem un plašu sabiedrības loku.

Daudzkritēriju analīzē pēc dažādiem kritērijiem novērtē un salīdzina alternatīvās izvēles. Daudzkritēriju analīzes posmi:

1. Identificēt un izvērtēt kritērijus, ņemot vērā šādus aspektus:
 - kritēriju kopums ir pilnīgs – neiztrūkst būtiski kritēriji;
 - kritēriji ir novērtējami (jābūt iespējai novērtēt vismaz kvalitatīvi);
 - kritēriji ir savstarpēji neatkarīgi (nav dublējošos kritēriju).
2. Kritēriju nozīmīguma analīze jeb „svēršana”. Šajā SIVN kritēriju nozīmīguma analīze tika veikta, vienkārši salīdzinot kritērijus savā starpā, bet nenosakot to relatīvo “svaru”, jo dažādie kritēriji nebija savstarpēji summējami.
3. Alternatīvu vērtējums pēc katra no kritērijiem. Alternatīvas savā starpā vērtē, piešķirot attiecīgu punktu skaitu katrai no tām. Ietekmes veidam un intensitātei katrā kritērijā piešķir nosacītu skaitlisku raksturojumu:
 - 2 – būtiska nelabvēlīga ietekme
 - 1 – nebūtiska nelabvēlīga ietekme
 - 0 – ietekmes nav, ietekme ir neviennozīmīga vai ietekme nav nosakāma
 - +1 – nebūtiska labvēlīga ietekme
 - +2 – būtiska labvēlīga ietekme
4. Katrai ietekmei, kas atšķiras no nulles, tiek arī vērtēts, vai tā ir tieša/netieša, ilg-/īstermiņa, primāra/sekundāra, atgriezeniska/neatgriezeniska. Ietekmju ilguma un (ne)atgriezeniskuma vērtējums ir saprotams bez papildu paskaidrojumiem. Kā tiešas ir vērtētas tādas ietekmes uz vidi, ko paredzētā attīstība rada absolūtās vērtībās. Kā netiešas ir vērtētas tādas ietekmes uz vidi, ko paredzētā attīstība rada nevis absolūtās vērtībās, bet sakarā ar vides jutīguma palielināšanos pret tās pašas intensitātes ietekmēm (ko attiecībā uz ietekmju veidiem, kam likumos ir noteiktas robežvērtības, atspoguļo arī šo robežvērtību samazināšanās). Kā primāras ir vērtētas tādas ietekmes uz vidi, kas izpaužas pašā lokālplānojuma teritorijā. Kā sekundāras ir vērtētas tādas ietekmes uz vidi, ko attīstība lokālplānojuma teritorijā rada ārpus tās.
5. Pārrobežu ietekmes uz kaimiņvalstīm sakarā ar lokālplānojuma teritorijasniecīgo platību un atrašanos pašā Latvijas vidū tālu no valsts robežām ir uzskatītas par neiespējamām (neidentificējami niecīgām) un nav vērtētas.

6. Vides stāvoklis lokālplānojuma potenciāli ietekmētajās teritorijās

6.1. *Atmosfēras gaisa kvalitāte*

Lai nodrošinātu gaisa kvalitāti cilvēka veselības un ekosistēmas aizsardzībai, tiek noteikti gaisa kvalitātes normatīvi, kas paredz pieļaujamo gaisa piesārņojuma līmeni. 03.11.2009. ir pieņemti MK noteikumi Nr.1290 „Noteikumi par gaisa kvalitāti”, kas nosaka gaisu piesārņojošo vielu pieļaujamo līmeni vidē (koncentrācijas robežlielumus) 12 gaisu piesārņojošām vielām, kā arī noteikti pasākumi, kas veicami, ja kādā teritorijā novērojams paaugstināts gaisa piesārņojuma līmenis.

Gaisa kvalitāte Latvijā kopumā ir labā stāvoklī, lokāli robežlielumu pārsniegumi pārsvarā konstatēti Rīgā: slāpekļa dioksīdam (NO₂), cietajām daļiņām PM₁₀ un benzolam.

Atbilstoši konstatējumam Jūrmalas pilsētas teritorijas plānojumā, Jūrmalā gaisa piesārņojuma pārsniegumu nav, tostarp pilsētas blīvāk apdzīvotajās daļās, nerunājot nemaz par vasarnīcu apbūvi mežā Lielupes krastā.

Līdzšinējais faktiskais lokālplānojuma teritorijas zemes lietojuma veids nerada gaisa piesārņojuma problēmas attiecībā pret normatīvajos aktos noteiktajiem robežlielumiem un pat netuvojas tiem.

6.2. *Troksnis*

Troksnis ir gaisa vidē nevēlams, traucējošs skaņu kopums, kas starp daudzām vides dabisko un antropogēno faktoru traucējošajām ietekmēm ir uzskatāma par vienu no būtiskākajām, turklāt tieši troksnis ir tas ietekmes faktors, kam Latvijā visbiežāk konstatējami normatīvajos aktos noteikto robežlielumu pārsniegumi, jo īpaši pilsētvidē, un visbūtiskākais trokšņa avots ir satiksmes infrastruktūra.

Trokšņa robežlielumus, to novērtēšanu un rīcību trokšņa samazināšanai nosaka Ministru kabineta noteikumi 07.01.2014. noteikumi Nr.16 „Trokšņa novērtēšanas un pārvaldības kārtība”. Noteikumos noteikts:

„4.1. aglomerācija – administratīvā teritorija, kurā iedzīvotāju skaits pārsniedz 100 000 un iedzīvotāju blīvums pārsniedz 500 iedzīvotāju uz kvadrātkilometru;

(..)

5. Aglomerācijas teritorijai izstrādā un ar attiecīgās aglomerācijas pašvaldības domes lēmumu apstiprina:

5.1. trokšņa stratēģisko karti;

5.2. rīcības plānu.”

Jūrmala pati par sevi neatbilst aglomerācijas definīcijai, bet tā ietilpst šai definīcijai atbilstošajā Rīgas aglomerācijā, kuras aktuālās robežas precizētas 2012. gadā (http://www.sus.lv/sites/default/files/media/faili/2012_rigas_aglomerācijas_robezu_precizēšana.pdf), tomēr šai aglomerācijai kopumā trokšņa stratēģiskās kartes netiek izstrādātas: regulāri ik piecus gadus šādas kartes Rīgas pašvaldība izstrādā tikai Rīgas teritorijai, un epizodiski savas kartes apstiprina arī citas aglomerācijas pašvaldības daļā savas teritorijas (piem., Salaspils: <http://www.salaspils.lv/files/1624797604.htm>). Jūrmalai trokšņa stratēģiskā karte ne atsevišķi, ne kā aglomerācijas sastāvdaļai, nav izstrādāta, jo Jūrmalā trokšņa robežvērtību pārsniegumu problēma nav aktuāla (kaut gan

ir pamats uzskatīt, ka gar pašām dzīvākajām pilsētas ielām lielākās intensitātes posmos tā principā var pastāvēt). Tāpat ir arī pamats uzskatīt, ka vasarnīcu apbūvē mežā Lielupes krastā līdzšinējais faktiskais lokālpilnvarojuma teritorijas zemes lietojuma veids nerada trokšņa problēmas attiecībā pret normatīvajos aktos noteiktajiem robežlielumiem un pat netuvojas tiem.

6.3. Ūdens resursi un kvalitāte

Lokālpilnvarojuma teritorijā nav ne dabisku, ne mākslīgu ūdenstilpju vai ūdensteču. Lokālpilnvarojuma teritorija robežojas ar Aizsargjoslu likumam atbilstošu Lielupes tauvas joslu, kas sakrīt ar gruntsgabala robežu. Mainīga platuma šaura virszemes ūdensobjekta aizsargjosla, kas atbilstoši Jūrmalas pilsētas teritorijas pilnvarojumam šajā vietā noteikta pa stāvkrasta kraujas augšējo malu, šajā vietā ir šaurāka par tauvas joslu un zemes gabalu neskar. Tauvas josla tiek izmantota gājējiem un riteņbraucējiem. Virszemes ūdensobjekta aizsargjoslā tiek rekonstruētas un remontētas esošās kāpnes; tiek izbūvēta 4. kāpne un laivu un jahtu nolaišanas un pacelšanas traps.

Lielupes ūdens kvalitāte pilnībā atbilst Ministru kabineta „Noteikumu par virszemes un pazemes ūdeņu kvalitāti” Nr.118 12.03.2002. normatīviem, tā pieder karpveidīgo zivju ūdeņiem, arī peldūdeņu kvalitāte tajā ir laba, tomēr Jūrmalas pilsētas ūdens resursu aizsardzības rīcības plānā 2016.-2020. gadam kā nevēlama norādīta situācija, ka „*teritorijās, kurās vēl nav izbūvētas notekūdeņu savākšanas sistēmas vai iedzīvotāji nav pieslēgušies centralizētajam tīklam, tiek izmantoti individuālie risinājumi. Galvenokārt notekūdeņi tiek novadīti izsmeljamajās bedrēs, kuru kvalitāte ne vienmēr ir atbilstoša, līdz ar to pastāv gruntsūdeņu piesārņojuma risks.*” Tas attiecas uz pašreizējo stāvokli lokālpilnvarojuma teritorijā, kuras mērogs gan ir niecīgs un neietekmē Lielupes ūdeņu kvalitāti, tomēr lokāli tam var būt nelabvēlīga ietekme uz gruntsūdeņiem, kas niecīgā mērā skar arī Lielupi. Arī Jūrmalas pilsētas teritorijas pilnvarojuma SIVN konstatēts, ka „*faktiski apdzīvotās teritorijas Lielupes labā krasta mežos Vārnukrogā, kuras teritorijas pilnvarojumā tiek iekļautas funkcionālajā zonējumā „Vasarnīcu apbūve priežu parkā” (..), faktiskā izmantošana rada negatīvu ietekmi uz (..) virszemes ūdeņu kvalitāti,*” kas gan ir hipotētiska, tomēr pamata laupīšana šādi hipotēzei būtu vēlama.

6.4. Klimats

Uzskata, ka kopš 20. gs. uz Zemes vērojama klimata pasiltināšanās cilvēka saimnieciskās darbības radīto siltumnīcefekta gāzu (SEG) izmešu dēļ. SEG atšķirībā no 6.1. nodaļā aplūkotajām atmosfēras gaisa piesārņotājielām nerada lokālu piesārņojumu: nav nozīmes, tieši kurā punktā šīs gāzes tiek izmestas, nozīme ir to globālajam daudzumam atmosfērā. Galvenie cilvēka radītie SEG izmešu avoti ir:

- fosilo kurināmo (akmeņogļu, naftas un gāzes) izmantošana elektroenerģijas ražošanai, transportam, rūpniecībai un māsaimniecībām (CO₂);
- lauksaimniecība (CH₄) un zemes izmantošanas pārmaiņas, piemēram, atmežošana (CO₂);
- atkritumu izgāztuves (CH₄);
- rūpniecisko fluorēto gāzu izmantošana.

Lokālplānojuma teritorija patlaban ir lokāls SEG izmešu avots sakarā ar epizodiski kurināmām krāsnīm, kas daļā vasarnīcu ierīkotas gan apsildei gadījumiem, kad tās izmanto aukstajā gadalaikā, gan pirtiņu kurināšanai. Kaut kāda ietekme uz globālo klimata stāvokli šai darbībai teorētiski ir, bet kvantitatīvi noteikt šoniecīgo globālo ieguldījumu ir neiespējami un nelietderīgi: no tā nevar izrietēt nekādi pielietojami secinājumi.

6.5. *Degradētās un piesārņotās teritorijas*

Degradētās teritorijas ir pamestas, nelietderīgi vai nepietiekami izmantotas vai brīvas zemes vietas (teritorijas) pilsētu apdzīvotajās daļās, kuras var ietekmēt vai neietekmēt vidi un kuru atgriešanai lietderīgā izmantošanā ir nepieciešama iejaukšanās. Atbilstoši Zemes pārvaldības likumam:

“degradētā teritorija — teritorija ar izpostītu vai bojātu zemes virskārtu vai pamesta apbūves, derīgo izrakteņu ieguves, saimnieciskās vai militārās darbības teritorija.”

Nosakot degradētās teritorijas, pielieto vairākus savstarpēji saistītus kritērijus. Jūrmalas pilsētas teritorijas plānojuma stratēģiskajā ietekmes uz vidi novērtējumā rakstīts: „*faktiski apdzīvotās teritorijas Lielupes labā krasta mežos Vārnukrogā, kuras teritorijas plānojumā tiek iekļautas funkcionālajā zonējumā „Vasarnīcu apbūve priežu parkā”*” nosauktas par „*degradētām teritorijām*”, kurās „*plānojuma ieviešana būtiski pozitīvi ietekmēs sakārtošanu un vides kvalitāti.*” Šajā kontekstā ar apzīmējumu „degradēts” domāts apbūves haotiskums un nesakārtotība, kā arī meža biotopu dabiskās zemesdzemes izmaiņa, tomēr šī apdzīvotā teritorija nav uzskatāma par „degradētu” likuma izpratnē un Teritorijas attīstības plānošanas informācijas sistēmā neparādās „degradēto teritoriju” sarakstā.

Vienīgais atsevišķais kritērijs, kas viennozīmīgi liecina par teritorijas degradāciju, ir teritorijas piesārņojums. Saskaņā ar VSIA „Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centrs” piesārņoto un potenciāli piesārņoto vietu reģistru, lokālplānojuma teritorijā neatrodas šādas teritorijas. Tomēr gan Jūrmalas pilsētas teritorijas plānojumā, gan tā stratēģiskajā ietekmes uz vidi novērtējumā ir atzīts, ka lokālplānojuma nebūt ne pamestajā, gluži apdzīvotajā teritorijā tomēr ir vēlama iejaukšanās, lai to padarītu sakoptāku, t.i., novērstu visas pazīmes, kas rada jautājumu, vai šī apdzīvotā teritorija nevarētu būt uzskatāma par degradētu.

6.6. *Augsne*

Lokālplānojuma teritorijas smilšaino piekrastes priežu meža augsnes platību un kvalitāti ir samazinājušas/pārveidojušas gan būves ar vai bez pamatiem, gan iebraukti ceļi un takas, gan haotiski iekopti sakņu dārziņi ar uzvestu videi netipisku augsni (melnzemi, kūdrū u.tml.).

6.7. Bioloģiskā daudzveidība, īpaši aizsargājamās dabas teritorijas, sugas un biotopi

6.7.1. Lielupes grīvas pļavas

Dabas liegums “Lielupes grīvas pļavas” ir lokālplānojuma teritorijai tuvākā īpaši aizsargājamā *Natura 2000* teritorija, kas veidota, lai aizsargātu Lielupes grīvā sastopamu Latvijā ļoti retu un izzūdošu pļavu veidu: jūrmalas pļavas, pļavas ar zilgano molīniju u.c. (kopā 11 veidu), gan arī īpaši retu augu sugu – purva mātsakni, kam šeit ir Latvijā bagātākā atradne, un vēl 12 Latvijā īpaši aizsargājamās augu sugas. No lokālplānojuma teritorijas tā atrodas vairāk nekā 350 m attālumā Lielupes pretējā, kreisajā krastā. Nav pamata konstatēt nekādas identificējamās ietekmes uz šo teritoriju, kas varētu būt tieši pašreizējās lokālplānojuma teritorijas izmantošanas radītas.

6.7.2. Dabas parks “Piejūra”

Dabas parks “Piejūra” ir *Natura 2000* teritorija, kas atrodas Rīgas teritorijas ziemeļaustrumu daļā tieši pie robežas ar Jūrmalu un ko ierobežo Lielupes labais krasts, Buļļupe un Daugava. No lokālplānojuma teritorijas tas atrodas vairāk nekā kilometra attālumā. Nav pamata konstatēt nekādas identificējamās ietekmes uz šo teritoriju, kas varētu būt tieši pašreizējās lokālplānojuma teritorijas izmantošanas radītas.

6.7.3. Baltā kāpa

Jūrmalas Baltā kāpa ir vietējas nozīmes īpaši aizsargājams ģeoloģiski ģeomorfoloģiskais dabas objekts. Tā ir asimetriska vaļņveida kāpa ar ~200 m garu lēzenu ziemeļu nogāzi un ~50 m garu stāvu nogāzi dienvidos – pret lokālplānojuma teritoriju. Absolūtais augstums ir līdz 21 m v.j.l., platība 35 ha. Nav *Natura 2000* teritorija.

Lokālplānojuma teritorija pietuvojas Baltajai kāpai līdz ~300 m attālumam. Savukārt no ziemeļu puses tai tieši pieguļ un pat mazliet ietiecas tās teritorijā Vārnukroga dzīvojamās apbūves teritorija, kurā vēsturiski notiek lokālplānojuma teritorijai analogiska darbība, bet lielākā apjomā un intensitātē, kā rezultātā šobrīd, kad „Ausmas-3” vēl tikai pretendē uz vasarnīcu apbūves priežu meža statusu, Vārnukrogs ir jau pilnvērtīga dzīvojamā apbūve ar pastāvīgām ēkām apdzīvošanai visu gadu. Nav pamata konstatēt nekādas identificējamās ietekmes uz šo objektu, ko varētu būt radījusi tieši pašreizējā lokālplānojuma teritorijas izmantošana, uz daudz tuvākā un lielākā Vārnukroga nesalīdzināmi būtiskākās ietekmes fona.

6.7.4. Sugas un biotopi

Uz lokālplānojuma teritorijas pašreizējās izmantošanas ietekmju uz vidi kopējā nebūtiskā fona ietekmes uz dabiskajiem biotopiem un sugu sastāvu tajos pašā teritorijā ir galvenā ietekme un vienīgā būtiskā nelabvēlīgā ietekme.

Teritorija pirms tās apbūvēšanas ir atbildusi biotopam „Priežu sausieņu meži” pēc Latvijas biotopu klasifikatora un Eiropas Savienībā un Latvijā īpaši aizsargājamajam biotopam „Mežainas piejūras kāpas” pēc Eiropas klasifikatora. Atbilstoši ekspertes I.Rērihas atzinumam (skat. 2. pielikumu), šobrīd teritorijas apbūvētajā daļā šiem biotopiem atbilstošā dabiskā zemsedze un pamežs ir iznīcināti

pilnībā, vienlaikus to pārveidojot ar biotopam neatbilstošu sugu mērķtiecīgu ieviešanu pagalmos un dārzbēgļu patvaļīgu ieviešanos ārpus tiem, un biotopam kā vienotai ekosistēmai neatbilst, savukārt pieaugušie koki (praktiski visi – priedes) gandrīz nemaz nav izcirsti, un daļēji tiek saglabāti arī jauni kociņi, kā rezultātā teritorijā ir arī jauni pieauguši koki, kuru vecums ir mazāks par teritorijas 52 gadus ilgo izmantošanas vēsturi. Līdz ar to apbūvētajā teritorijā faktiski jau pastāv vasarnīcu apbūve priežu mežā, nevis mežainas piejūras kāpas. Atbilstoši ekspertes E.Grolles atzinumam (skat. 3. pielikumu), šāds dabiskajam biotopam vairs neatbilstošs mežs lokālplānojuma teritorijas vidū veido gandrīz pusi tās platības. Savukārt pārējā teritorijā ietekme ir neliela, saglabājusies priežu mežiem raksturīga struktūra un veģetācija tāpat kā plašākā teritorijā ārpus lokālplānojuma teritorijas, kas liecina, ka teritorijas pašreizējās izmantošanas uz piegulošajām teritorijām ietekme ir nebūtiska un videi draudzīga, būtiskai ietekmei tiek pakļauta tikai tieši apbūvētā teritorija.

Atbilstoši ekspertes S.Ikaunieces atzinumam (skat. 4. pielikumu), Zemesgabala lielākā ekoloģiskā vērtība ir nepārveidotais kāpas reljefs, jo apbūve un tās radītā antropogēnā slodze veģetāciju ir pārveidojusi, kamēr reljefam tā nekaitē. Šī eksperte veikusi arī detalizētu teritorijas kartēšanu, kas pielietota tālākajā precīzajā teritorijas biotopu raksturojumā.

Teritorijas kopējā platība ir 97 884 m². Tā iedalīta piecās zonās (skat. 1. un 4. pielikumu).

Puse teritorijas (V zona, 49 150 m²) ir apbūvētas kāpas ar ēkām, mākslīgi veidotiem apstādījumiem un ceļiem. Koki saglabāti, bet aizsargājamajam kāpas biotopam atbilstošas kokaudzes nav: reljefs nav pārveidots, bet zemsedze ir iznīcināta, audzes un veģetācijas struktūra neatgriezeniski degradēta.

Sestā daļa teritorijas (IV zona, 16 150 m²) ir intensīvi izmantota, kaut arī tieši neapbūvēta: tā ir pilnībā degradēta, bez paaugas – parkveida situācija.

27 % teritorijas (II + III zona, 26715 m²) platība nav tieši degradēta, bet biotopa bioloģiskā un ainaviskā vērtība ir dabiski zema tāpat kā daudzviet apkaimē neatkarīgi no lokālplānojuma teritorijas izmantošanas.

Un tikai 6 % platības (I zona, 5870 m²) ir bioloģiski vērtīga: ar vecām priedēm un raksturīgo veģetāciju, bez esošas apbūves un ainaviska, tomēr arī to daļēji degradē elektrolīnija un iestaigātas taciņas, kā arī nelegāla sadzīves atkritumu izgāztuve.

Kā redzams, meža koku stāvam lokālplānojuma teritorijas izmantošana praktiski nekaitē, bet biotops ir praktiski degradēts un bez pameža, tātad ir kavēta meža dabiskā atjaunošanās. Mežainās piejūras kāpas aizņem 0,9% Latvijas sauszemes platības jeb ~60 tūkst. ha. Lokālplānojuma teritorijā esošā bioloģiski vērtīgo Mežaino piejūras kāpu platība ir 0,001 % šā biotopa kopplatības Latvijā.

Ne īpaši aizsargājamās sugas, ne ierobežoti izmantojamās aizsargājamās sugas, ne sugas, kam jāveido mikroliegumi, ne Latvijas Sarkanajā grāmatā un EP Sugu un biotopu direktīvas II pielikumā ietvertās aizsargājamās sugas teritorijā nav konstatētas.

6.8. Ainava un kultūrvēsturiskais mantojums

Ainava ir gan cilvēka, gan floras un faunas dzīvesvide, tā var būt gan tūrisma resurss, gan kultūrvēsturiska vērtība. Ainavu dažādība ir bioloģisko daudzveidību palielinošs elements.

Galvenie kritēriji ainavu vērtējumā līdztekus to kvalitātei ir to pieejamība vai noslēgtība un skatu perspektīvas. Daudz tiek diskutēts par dabisku un antropogēni veidotu ainavu vērtībām no bioloģiskās daudzveidības un estētiskuma viedokļiem.

Ideāls variants ir abi šie aspekti vienoti kopējā cilvēka nepārveidotajā ainavas vizualizācijā. Viennozīmīgi vērtīgs ainavas elements ir arī vēsturiskā procesā veidojusies kultūrvide.

Esošajai dabiskajai un pārveidotajai ainavai lokālplānojuma teritorijā un tā apkaimē nav specifiskas ainaviskas vērtības un aizsardzības statusa, kas liegtu to mainīt. Tomēr, kā norāda arī biotopu ekspertes, apkārtējiem biotopiem un arī mazāk pārveidotajai daļai teritorijas iekšienē piemīt dabiska priežu meža ainaviskā vērtība, kamēr mākslīgā ainava apbūvētajā teritorijā ir haotiska un mazvērtīga, tās uzlabošana būtu apsveicama.

6.9. Vides riski

Lokālplānojuma teritorijā vēsturiski iedibinātajai izmantošanai nav raksturīgi nekādi specifiski vides riski. Galvenais potenciāli iespējamais riska faktors ir nespecifisks: ugunsgrēka izcelšanās. Tomēr vasarnīcu apbūves vairāk nekā pusgadsimtu ilgajā pastāvēšanā, par spīti tādiem izmantošanas veidiem kā piknikiem un pirtiņām, nav tikuši reģistrēti ugunsgrēki. Ja arī kāda neregistrēta aizdegšanās ir notikusi, acīmredzot to novērsuši teritorijas lietotāji saviem spēkiem, un nekādu meža degšanas pēdu, ne svaigu, ne senu, nav: arī biotopu ekspertes tādas nekonstatē. Iespējams, tas liecina, ka pikniki pastāvīgi izmantotā teritorijā, kur cilvēkiem ir īpašums, rada pat mazākus ugunsgrēka draudus, nekā mežā, kur piknikotāji vienkārši iegājuši un pēc tam aiziet, jo savā īpašumā lietotāji pieiet ugunsdrošībai atbildīgāk nekā „bezsaimnieka” (no viņu viedokļa) mežā.

Mazāk bīstams, toties reāli neizbēgams vides risks ir atkritumu izgāšana bezstatusa vasarnīcu apbūvei piegulošajās teritorijās, kas ir nevis teorētiski iespējama, bet jau notiek un pret ko grūti cīnīties situācijā, kamēr atbilstoša statusa trūkums kavē iedibināt šajā teritorijā normālu organizētu sadzīves atkritumu savākšanu kā pārējā Jūrmalā.

6.10. Sabiedrības veselība, drošība un ērtības

Lokālplānojuma teritorijas izmantošana sabiedrības veselību un drošību var ietekmēt tikai caur iepriekš aplūkotajiem konkrētajiem ietekmes faktoriem. Kamēr netiek konstatētas nekādas lokālplānojuma teritorijā notiekošās un paredzētās darbības kaitīgas ietekmes, kas pārsniedz normatīvajos aktos noteiktos robežlielumus, kā arī nekādas tādas sajūtamas ietekmes, kas, kaut nepārsniedzot robežlielumus, var radīt cilvēkiem traucējumus, diskomfortu un risku, kā arī mazināt viņu ērtības, tikmēr nav pamata uzskatīt, ka šī darbība varētu būt kaitīga, apdraudoša vai neērtības radoša.

7. Iespējamās izmaiņas 0. alternatīvā: saglabājas un turpina ierobežotā apjomā neorganizēti attīstīties pašreizējā situācija, teritorijai netiekot atbilstoši transformētai un tās apbūves un izmantošanas nosacījumiem konkrēti noteiktiem.

Lokālplānojuma nulles alternatīva ir pašreizējās esošās situācijas saglabāšanās (skat. attēlus eksperšu atzinumos 2. un 4. pielikumā, 5. pielikumu, arī vāka attēlu), pie kā novestu tādas attīstības saglabāšana teritorijas plānojumā, kas objektīvi nenotiktu, savukārt aizliedzot tādu attīstību, kurai būtu objektīvi priekšnoteikumi.

Jaunais Jūrmalas teritorijas zonējums lokālplānojuma teritorijā „Vasarnīcu apbūve priežu mežā” ir kompromiss, lai atbilstoši transformētu šo teritoriju un attīstību padarītu stingri regulējamu. Bez atbilstoša lokālplānojuma šī iespējamā zonējuma maiņa paliek „uz papīra” un viss turpinās līdzšinējā veidā. Teritorijas atgriešana netrasmētājā zonējumā „Dabas (..) teritorija” faktiski dabā nav vairs iespējama: nerunājot nemaz par to, ka esošo vēsturiski mantoto vasarnīcu apbūvi kā privātīpašumu tiesiski likvidēt ir sarežģīti, pat tās teorētiskas likvidācijas gadījumā degradētajai teritorijai vērtība kā „dabas teritorijai” būtu ļoti apšaubāma un dabisko biotopu atjaunošanās notiktu tikai gadu desmitu laikā, un pat tas notiktu tikai tad, ja tiktu papildus veikti arī speciāli renaturalizācijas pasākumi, jo, vienkārši atstājot šo teritoriju pašatjaunoties, tās atjaunošanās līdz dabiskam biotopam „Mežainas piejūras kāpas” nenotiktu pārskatāmu paaudžu laikā nenotiktu.

Ar 0. alternatīvu ir jārēķinās kā ar reāli pastāvošu alternatīvu, kura patiešām īstenosies, ja netiks apstiprināts lokālplānojums, bet tā ir nevēlama alternatīva, kuras novēršana ir tieši tas mērķis, ar kādu veikti grozījumi Jūrmalas pilsētas teritorijas plānojumā un kuras saglabāšana būtu neveiksme Jūrmalas pilsētas teritorijas plānojuma mērķu sasniegšanā.

7.1. *Atmosfēras gaisa kvalitāte*

Līdzšinējais faktiskais lokālplānojuma teritorijas zemes lietojuma veids nerada gaisa piesārņojuma problēmas attiecībā pret normatīvajos aktos noteiktajiem robežlielumiem un pat netuvojas tiem. Šā lietojuma turpināšanās gadījumā šī situācija saglabāsies.

Vērtējums: 0

7.2. *Troksnis*

Līdzšinējais faktiskais lokālplānojuma teritorijas zemes lietojuma veids nerada trokšņa problēmas attiecībā pret normatīvajos aktos noteiktajiem robežlielumiem un pat netuvojas tiem. Šā lietojuma turpināšanās gadījumā šī situācija saglabāsies.

Vērtējums: 0

7.3. Ūdens resursi un kvalitāte

Līdzšinējais faktiskais lokālplānojuma teritorijas zemes lietojuma veids nerada ūdens piesārņojuma problēmas attiecībā pret normatīvajos aktos noteiktajiem robežlielumiem, tomēr notekūdeņu novadīšana izsmeļamajās bedrēs potenciāli rada gruntsūdeņu un Lielupes piesārņojuma risku, kas vērtējams negatīvi. Turpinoties pašreizējai attīstībai, šis risks tikai pieaugs.

Vērtējums: -1

7.4. Klimats

Kaut kāda ietekme uz globālo klimata stāvokli līdzšinējam faktiskajam lokālplānojuma teritorijas zemes lietojumam teorētiski ir, bet kvantitatīvi noteikt šo niecīgo globālo ieguldījumu ir neiespējami un nelietderīgi (no tā nevar izrietēt nekādi pielietojami secinājumi).

Vērtējums: 0

7.5. Degradētās un piesārņotās teritorijas

Līdzšinējais faktiskais lokālplānojuma teritorijas zemes lietojuma veids ir degradējis šīs teritorijas dabisko vērtību (biotopus, ainavu). Šā lietojuma turpināšanās gadījumā šī situācija saglabāsies, turklāt ir iespējama arī turpmāka neorganizēta attīstība, kas šo degradāciju var, kaut lēnām, tomēr vēl palielināt, un nekādā gadījumā ne samazināt.

Vērtējums: -1, tieša, ilgtermiņa, primāra, neatgriezeniska ietekme.

7.6. Augsne

Līdzšinējais faktiskais lokālplānojuma teritorijas zemes lietojuma veids ir daļēji laupījis šajā teritorijā augsni (nosēdzošot to ar būvēm) un daļēji pārveidojis (mērķtiecīgi ieviešot dabiskajiem biotopiem neraksturīgas un augsnes dārzos un spontāni izvazājot tās arī pa teritoriju ārpus dārzjiem). Šā lietojuma turpināšanās gadījumā šī situācija saglabāsies, bet ir iespējama arī turpmāka neorganizēta attīstība, kas šo kaitējumu augsnei var, kaut lēnām, tomēr vēl palielināt, un nekādā gadījumā ne samazināt.

Vērtējums: -1, tieša, ilgtermiņa, primāra, neatgriezeniska ietekme.

7.7. Bioloģiskā daudzveidība, īpaši aizsargājamās dabas teritorijas, sugas un biotopi

Uz lokālplānojuma teritorijas turpmākās izmantošanas ietekmju uz vidi kopējā nebūtiskā fona ietekmes uz dabiskajiem biotopiem un sugu sastāvu tajos pašā teritorijā ir galvenā ietekme un vienīgā būtiskā nelabvēlīgā ietekme.

Līdzšinējais faktiskais lokālplānojuma teritorijas zemes lietojuma veids ir būtiski pārveidojis/degradējis teritorijas sugu sastāvu un biotopu kvalitāti. Šā lietojuma turpināšanās gadījumā šī situācija saglabāsies, bet ir iespējama arī turpmāka

neorganizēta attīstība, ka šo kaitējumu bioloģiskajai daudzveidībai var, kaut lēnām, tomēr vēl palielināt, un nekādā gadījumā ne samazināt.

Vērtējums: -1, tieša, ilgtermiņa, primāra, neatgriezeniska ietekme.

7.8. *Ainava un kultūrvēsturiskais mantojums*

Līdzšinējais faktiskais lokālplānojuma teritorijas zemes lietojuma veids ir lokāli, bet būtiski pārveidojis/degradējis teritorijas dabisko ainavu, aizstājot to ar nepievilcīgu, nevis pievilcīgu kultūrainavu. Šā lietojuma turpināšanās gadījumā šī situācija saglabāsies, bet ir iespējama arī turpmāka neorganizēta attīstība, kas šo kaitējumu ainavai var, kaut lēnām, tomēr vēl palielināt, un nekādā gadījumā ne samazināt.

Vērtējums: -1, tieša, ilgtermiņa, primāra, neatgriezeniska ietekme.

7.9. *Vides riski*

Līdzšinējais faktiskais lokālplānojuma teritorijas zemes lietojuma veids nerada daudz vides risku, tomēr ir viens nenovēršams vides risks ar jau esošām reālām izpausmēm: atkritumu nelegāla izgāšana piegulošajās meža teritorijās. Teorētiski šo risku būtu iespējams novērst arī bez lokālplānojuma jau esošajā situācijā, tomēr faktiski jāsecina, ka tas nav izdarīts un acīmredzot arī turpmāk bez vasarnīcu apbūves tiesiskā statusa sakārtošanas atbilstošs risinājums netiks rasts. Pašreizējā zemes lietojuma turpināšanās gadījumā šī situācija saglabāsies, bet ir iespējama arī turpmāka neorganizēta attīstība, kas atkritumu izgāšanas risku var, kaut lēnām, tomēr vēl palielināt.

Vērtējums: -1, tieša, ilgtermiņa, primāra, neatgriezeniska ietekme.

7.10. *Sabiedrības veselība, drošība un ērtības*

Līdzšinējais faktiskais lokālplānojuma teritorijas zemes lietojuma veids nerada draudus sabiedrības veselībai, drošībai un ērtībām, un šā lietojuma turpināšanās gadījumā šī situācija saglabāsies.

Vērtējums: 0

8. Iespējamās izmaiņas lokālplānojuma 1. alternatīvas īstenošanas gadījumā: plānotā funkcionālā zonējuma „Dabas un apstādījumu teritorija” saglabāšana, atbilstoši attīstoties arī dabā, t.i., vasarnīcu apbūvi likvidējot un atjaunojot neapbūvētu dabas teritoriju

Lokālplānojuma pirmā alternatīva ir iepriekšējā teritorijas plānojuma saglabāšana par spīti pēdējiem grozījumiem, t.i., tagad paredzētās iespējas izdalīt no Dabas un apstādījumu teritorijas Vasarnīcu apbūvi priežu mežā neīstenošana, zemes atbilstoša netransformēšana, bet gan vasarnīcu apbūves likvidēšana un teritorijas atstāšana dabiskai renaturalizācijai.

1. alternatīva nav uzskatāma par reāli pastāvošu alternatīvu, jo tā nav īstenojusies jau 27 gadus, kopš vairāk vai mazāk intensīvi vairāk vai mazāk likumīgi vai pretlikumīgi Jūrmala ir centusies piespiest likvidēt šos neskaidra statusa privātīpašumus, vienlaikus praktiski neesot gatava teorētiski iespējamiem naudietilpīgiem pasākumiem: no budžeta līdzekļiem kompensēt visiem vasarnīcu īpašniekiem viņu īpašumu faktisko vērtību, pati fiziski likvidējot visu apbūvi, stādījumus u.c., un veicot mērķtiecīgu laikietilpīgu teritorijas renaturalizāciju. Ja netiks apstiprināts lokālplānojums, tad pārskatāmā laika periodā reālistiskā alternatīva paliks 0., nevis 1., tomēr tīri teorētiski salīdzinājumam ir novērtēta šāda alternatīva, kura principā nav neiespējama un kuru Jūrmala, ieguldot ievērojamus līdzekļus, būtu varējusi arī īstenot līdz šim un varētu arī turpmāk.

8.1. *Atmosfēras gaisa kvalitāte*

Līdzšinējais faktiskais lokālplānojuma teritorijas zemes lietojuma veids nerada gaisa piesārņojuma problēmas attiecībā pret normatīvajos aktos noteiktajiem robežlielumiem un pat netuvojas tiem. Apbūves izvākšana no teritorijas un biotopu atjaunošana teorētiski varētu tikai vēl samazināt gaisa piesārņojumu, tomēr esošais gaisa piesārņojums, no kura tādā gadījumā atbrīvotos, ir pietiekami vērā ņemams, lai šo ieguvumu nevarētu uzskatīt pat par nebūtisku: faktiski tas tomēr jāvērtē kā nulle.

Vērtējums: 0

8.2. *Troksnis*

Līdzšinējais faktiskais lokālplānojuma teritorijas zemes lietojuma veids nerada trokšņa problēmas attiecībā pret normatīvajos aktos noteiktajiem robežlielumiem un pat netuvojas tiem. Apbūves izvākšana no teritorijas un biotopu atjaunošana teorētiski varētu tikai vēl samazināt troksni, tomēr esošais troksnis, no kura tādā gadījumā atbrīvotos, ir pietiekami vērā ņemams, lai šo ieguvumu nevarētu uzskatīt pat par nebūtisku: faktiski tas tomēr jāvērtē kā nulle. Vēl jo vairāk tāpēc, ka trokšņa regulējums Latvijā ir paredzēts tikai cilvēku aizsardzībai, bet „Ausmas-3” rosības patlaban radītais niecīgais troksnis var traucēt tikai pašas šīs teritorijas iedzīvotājus, kuri apbūves likvidēšanas gadījumā arī paši tur vairs nebūtu.

Vērtējums: 0

8.3. Ūdens resursi un kvalitāte

Līdzšinējais faktiskais lokālpilnvarotības ziņojuma teritorijas zemes lietojuma veids nerada ūdens piesārņojuma problēmas attiecībā pret normatīvajos aktos noteiktajiem robežlielumiem, tomēr notekūdeņu novadīšana izsmeļamajās bedrēs potenciāli rada gruntsūdeņu un Lielupes piesārņojuma risku, kas vērtējams negatīvi. Teritorijas izmantošanas pārtraukšana un esošās apbūves likvidācija šo risku pilnībā novērsīs.

Vērtējums: +1

8.4. Klimats

Kaut kāda ietekme uz globālo klimata stāvokli līdzšinējam faktiskajam lokālpilnvarotības ziņojuma teritorijas zemes lietojumam teorētiski ir, bet kvantitatīvi noteikt šo niecīgo globālo ieguldījumu ir neiespējami un nelietderīgi (no tā nevar izrietēt nekādi pielietojami secinājumi).

Vērtējums: 0

8.5. Degradētās un piesārņotās teritorijas

Līdzšinējais faktiskais lokālpilnvarotības ziņojuma teritorijas zemes lietojuma veids ir degradējis šīs teritorijas dabisko vērtību. Šā lietojuma likvidēšanas gadījumā bez sekojošas mērķtiecīgas teritorijas renaturalizācijas biotopu atjaunošanās līdz dabiskumam ir apšaubāma pat vairāku paaudžu laikā: šī meža platība tā arī paliks būtiski pārveidota salīdzinājumā ar apkārtējām neskartajām meža platībām, saglabās pamestas teritorijas iespaidu ar likvidētās apbūves pēdām. Apvienojumā ar sekojošu laik- un naudietilpīgu renaturalizāciju, desmitgažu laikā būtu iespējams pilnībā iztīrīt no meža nedabīgo augsni un dārzeņbēgļu sugas, izaudzēt pamežu un atjaunot (t.i., nodrošināt iespēju dabiski atjaunoties) dabiskai meža zemsedzei, un pilnībā atgriezt atbrīvoto platību zonai „Dabas (..) teritorija”. Atsevišķi ņemot, šo ieguvumu varētu vērtēt kā būtisku, tomēr sakarā ar šā aspekta ievērojamu pārklāšanos ar 8.6., 8.7. un 8.8. nodaļā vērtētajiem aspektiem, šajā aspektā piešķirts nebūtisks vērtējums, lai novērstu nepamatotu viena un tā paša ieguvuma pieskaitīšanu.

Vērtējums: +1, tieša, ilgtermiņa, primāra, neatgriezeniska ietekme.

8.6. Augsne

Līdzšinējais faktiskais lokālpilnvarotības ziņojuma teritorijas zemes lietojuma veids ir daļēji laupījis šajā teritorijā augsni (nosēdžot to ar būvēm) un daļēji pārveidojis (mērķtiecīgi ieviešot dabiskajiem biotopiem neraksturīgas un augsnes dārzos un spontāni izvazājot tās arī pa teritoriju ārpus dārzos). Šā lietojuma likvidēšanas gadījumā bez sekojošas mērķtiecīgas teritorijas renaturalizācijas augsnes atjaunošanās līdz dabiskumam prasītu ilgus gadus. Apvienojumā ar sekojošu renaturalizāciju, būtu iespējams pilnībā iztīrīt no meža nedabīgo augsni īsā laikā un nodrošināt iespēju augsnei pēc tam dabiski

atjaunoties ilgākā laikā. Tomēr šis ieguvums ievērojami pārklājas ar 8.5. nodaļā izvērtēto un pilnībā iekļaujas 8.7. nodaļā izvērtētajā, tāpēc, lai novērstu nepamatotu viena un tā paša ieguvuma pieskaitīšanu, šeit vērtēts ar nulli, kaut arī norādīts pozitīvās ietekmes raksturs.

Vērtējums: +0, tieša, ilgtermiņa, primāra, neatgriezeniska ietekme.

8.7. *Bioloģiskā daudzveidība, īpaši aizsargājamās dabas teritorijas, sugas un biotopi*

Līdzšinējais faktiskais lokālpilnvarojuma teritorijas zemes lietojuma veids ir būtiski degradējis šīs teritorijas bioloģisko daudzveidību, jo īpaši attiecībā uz pazīmēm, kas šo priežu sausieņu mežu padarītu par Eiropas Savienībā un Latvijā īpaši aizsargājamo biotopu „Mežainas piejūras kāpas” (kāds tas lielākajā daļā teritorijas patlaban vairs nav). Šā lietojuma likvidēšanas gadījumā bez sekojošas mērķtiecīgas teritorijas renaturalizācijas biotopu atjaunošanās līdz dabiskumam ir apšaubāma pat vairāku paaudžu laikā, jo īpaši līdz tādai dabiskai bioloģiskajai vērtībai, kas atbilstu aizsargājamā biotopa statusam: šī meža platība tā arī paliks būtiski pārveidota salīdzinājumā ar apkārtējām neskartajām meža platībām, ar izmainītu sugu sastāvu, vecuma struktūru un zemsedzi. Apvienojumā ar sekojošu laik- un naudietilpīgu renaturalizāciju, desmitgažu laikā būtu iespējams pilnībā iztīrīt no meža nedabīgo augsni un dārzbēgļu sugas, izaudzēt pamežu un atjaunot (t.i., nodrošināt iespēju dabiski atjaunoties) dabiskai meža zemsedzei, un pakāpeniski nodrošināt teritorijā dabiska aizsargājama biotopa „Mežainas piejūras kāpas” atjaunošanos, tomēr jāšaubās, vai pārskatāmu paaudžu laikā tas atjaunotos augstā kvalitātē, kura raksturojas tieši ar mežaudzes vecumu un antropogēnas ietekmes neesamību ilgstošā laika periodā. Tomēr šo ieguvumu varētu vērtēt kā galveno no visiem, tāpēc, kaut arī šis aspekts ievērojami pārklājas ar 8.5., 8.6. un 8.8. nodaļā vērtētajiem aspektiem, šajā aspektā piešķirts būtisks vērtējums.

Vērtējums: +2, tieša, ilgtermiņa, primāra, neatgriezeniska ietekme.

8.8. *Ainava un kultūrvēsturiskais mantojums*

Līdzšinējais faktiskais lokālpilnvarojuma teritorijas zemes lietojuma veids ir lokāli, bet būtiski pārveidojis/degradējis teritorijas dabisko ainavu, aizstājot to ar nepievilcīgu, nevis pievilcīgu kultūrainavu. Šā lietojuma likvidēšanas gadījumā bez sekojošas mērķtiecīgas teritorijas renaturalizācijas ainavas atjaunošanās līdz dabiskumam ir apšaubāma pat vairāku paaudžu laikā: šī meža platība tā arī paliks būtiski pārveidota salīdzinājumā ar apkārtējām neskartajām meža platībām, ar izmainītu ainavu, un saglabās pamestas teritorijas iespaidu ar likvidētās apbūves pēdām. Apvienojumā ar sekojošu renaturalizāciju, šķietami dabisku, rekreācijai pievilcīgu ainavu atjaunot varētu visai īsā laikā: ainava ir samērā virspusēja pazīme, kam nav nepieciešama visu ne tik acīmredzamo degradācijas elementu izzušana un biotopu dabiskuma atjaunošanās, vēl jo vairāk tāpēc, ka zonējums „Dabas un apstādījumu teritorija” pilnībā pieļauj pievilcīgu zaļu ainavu arī bez dabiskuma.

Šis aspekts ievērojami pārklājas ar 8.5. nodaļā vērtēto, tāpēc, lai novērstu nepamatotu viena un tā paša ieguvuma pieskaitīšanu, šeit vērtēts ar nulli, kaut arī norādīts pozitīvās ietekmes raksturs.

Vērtējums: +0, tieša, ilgtermiņa, primāra, neatgriezeniska ietekme.

8.9. *Vides riski*

Līdzšinējais faktiskais lokālpārplānojuma teritorijas zemes lietojuma veids nerada daudz vides risku, tomēr ir viens nenovēršams vides risks ar jau esošām reālām izpausmēm: atkritumu nelegāla izgāšana piegulošajās meža teritorijās. Vasarnīcu apbūves likvidācija pilnībā pārtrauktu patlaban vērojamo nelegālo atkritumu izgāšanu, kura acīmredzami saistīta ar tuvējām vasarnīcām, padarot šādas nevēlamas ietekmes, kas mežos gan dažkārt vērojama arī bez konkrēta avota tiešā tuvumā, varbūtību daudz zemāku.

Vērtējums: +1, tieša, ilgtermiņa, sekundāra, atgriezeniska ietekme.

8.10. *Sabiedrības veselība, drošība un ērtības*

Līdzšinējais faktiskais lokālpārplānojuma teritorijas zemes lietojuma veids nerada draudus sabiedrības veselībai, drošībai un ērtībām. Šā lietojuma likvidācijas gadījumā šajā aspektā nebūs pamata rasties ieguvumam.

Vērtējums: 0

9. Iespējamās izmaiņas lokālplānojuma 2. (pamata jeb ieteiktās) alternatīvas īstenošanas gadījumā: lokālplānojuma teritorijas saglabāšana un attīstīšana par Vasarnīcu apbūvi priežu parkā, ierobežojot to precīzās robežās, nosakot precīzus izmantošanas un attīstības nosacījumus un tos atbilstoši ievērojot.

Lokālplānojuma otrā (pamata jeb ieteiktā) alternatīva ir izstrādātais funkcionālā zonējuma detalizācijas un attiecīgas transformācijas priekšlikums, kas paredz lokālplānojuma teritoriju saglabāt un attīstīt kā Vasarnīcu apbūvi priežu parkā, ierobežojot to precīzās robežās, nosakot precīzus izmantošanas un attīstības nosacījumus un tos atbilstoši ievērojot.

9.1. *Atmosfēras gaisa kvalitāte*

Līdzšinējais faktiskais lokālplānojuma teritorijas zemes lietojuma veids nerada gaisa piesārņojuma problēmas attiecībā pret normatīvajos aktos noteiktajiem robežlielumiem un pat netuvojas tiem. Šā lietojuma principiālas turpināšanās gadījumā, tikai sakārtotā un regulētā veidā, šī situācija saglabāsies.

Vērtējums: 0

9.2. *Troksnis*

Līdzšinējais faktiskais lokālplānojuma teritorijas zemes lietojuma veids nerada trokšņa problēmas attiecībā pret normatīvajos aktos noteiktajiem robežlielumiem un pat netuvojas tiem. Šā lietojuma principiālas turpināšanās gadījumā, tikai sakārtotā un regulētā veidā, šī situācija saglabāsies.

Vērtējums: 0

9.3. *Ūdens resursi un kvalitāte*

Līdzšinējais faktiskais lokālplānojuma teritorijas zemes lietojuma veids nerada ūdens piesārņojuma problēmas attiecībā pret normatīvajos aktos noteiktajiem robežlielumiem, tomēr notekūdeņu novadīšana izsmeļamajās bedrēs potenciāli rada gruntsūdeņu un Lielupes piesārņojuma risku, kas vērtējams negatīvi. Lokālplānojums paredz notekūdeņu novadīšanu uz centralizēto kanalizāciju, pilnībā novēršot šo risku.

Vērtējums: +1

9.4. Klimats

Kaut kāda ietekme uz globālo klimata stāvokli līdzšinējam faktiskajam lokālpilnvarojuma teritorijas zemes lietojumam teorētiski ir, bet kvantitatīvi noteikt šo niecīgo globālo ieguldījumu ir neiespējami un nelietderīgi (no tā nevar izrietēt nekādi pielietojami secinājumi).

Vērtējums: 0

9.5. Degradētās un piesārņotās teritorijas

Līdzšinējais faktiskais lokālpilnvarojuma teritorijas zemes lietojuma veids ir degradējis šīs teritorijas dabisko vērtību (biotopus, ainavu), aizstājot to ar zemākas kvalitātes kultūrvērtību. Šā lietojuma organizētas un regulētas turpināšanās gadījumā paredzēts teritoriju sakārtot kultūrvērtības paaugstināšanas virzienā: tās dabisko vērtību mākslīgi atgriezt nav iespējams, toties līdzšinējo nesakārtoto cilvēka pārveidoto vidi aizstās kulturāla pilsētvide atbilstoši stingram plānojumam, apbūves un dizaina prasībām, un teritorijā ar laiku paredzama pilnīga „degradācijas” pazīmju izzušana, retinot un likvidējot jaunajām prasībām neatbilstošu apbūvi (skat. 5. pielikumu) un izveidojot skaistu un koptu vasarnīcu apbūvi priežu mežā,

Vērtējums: +2, tieša, ilgtermiņa, primāra, neatgriezeniska ietekme.

9.6. Augsne

Līdzšinējais faktiskais lokālpilnvarojuma teritorijas zemes lietojuma veids ir daļēji laupījis šajā teritorijā augsni (nosēdzošot to ar būvēm) un daļēji pārveidojis (mērķtiecīgi ieviešot dabiskajiem biotopiem neraksturīgas un augsnes dārzos un spontāni izvazājot tās arī pa teritoriju ārpus dārzos). Šā lietojuma principiālas turpināšanās gadījumā, tikai sakārtotā un regulētā veidā, šī situācija lielā mērā saglabāsies, savukārt nelielās izmaiņas būt abējādi vērstas: no vienas puses, nedaudz palielināsies dabiskās augsnes zaudējums līdz šim neskartā teritorijā, no otras puses, tiks daļēji samazināts kaitējums augsnei līdz šim izmantotajā teritorijā un tāds vairs nepieļauts nākotnē.

Vērtējums: 0

9.7. Bioloģiskā daudzveidība, īpaši aizsargājamās dabas teritorijas, sugas un biotopi

Uz lokālpilnvarojuma teritorijas turpmākās izmantošanas ietekmju uz vidi kopējā nebūtiskā fona ietekmes uz dabiskajiem biotopiem un sugu sastāvu tajos pašā teritorijā ir galvenā ietekme un vienīgā būtiskā nelabvēlīgā ietekme.

Līdzšinējais faktiskais lokālpilnvarojuma teritorijas zemes lietojuma veids ir būtiski pārveidojis/degradējis teritorijas sugu sastāvu un biotopu kvalitāti. Šā lietojuma principiālas turpināšanās gadījumā, tikai sakārtotā un regulētā veidā, šī situācija saglabāsies, tomēr lokālpilnvarojums paredz nedaudz paplašināt apbūvi arī zemes gabala teritorijā, kurā biotopi pagaidām ir tuvi nepārveidotiem, tāpēc ar skaistu un sakoptu pilsētvidi tiks aizstāta vēl neliela daļa pašreizējās dabas teritorijas, kurā 0,587 ha veido bioloģiski vērtīgs Mežaino piejūras kāpu biotops, kas ir 0,001 % šā biotopa kopplatības

Latvijā, tātad tam nevar būt vērā ņemamas nozīmes biotopa saglabāšanā. Tieši kompensācijas pasākumi šim biotopu zaudējumam, piemēram, zaudētajai atbilstošas platības biotopu izveide citā vietā nav iespējami, un tādus arī neprasa likums, jo zaudējamie biotopi neatrodas Natura 2000 teritorijā. Kā netieša kompensācija ir paredzēti organizatoriski pasākumi, lai maksimāli ierobežotu nelabvēlīgu ietekmi (neorganizētu izbradāšanu) uz biotopiem ārpus tieši lokālpilnojuma teritorijas, vēl samazinot to salīdzinājumā ar pašreizējo situāciju.

Vērtējums: -1, tieša, ilgtermiņa, primāra, neatgriezeniska ietekme.

9.8. *Ainava un kultūrvēsturiskais mantojums*

Līdzšinējais faktiskais lokālpilnojuma teritorijas zemes lietojuma veids ir lokāli, bet būtiski pārveidojis/degradējis teritorijas dabisko ainavu, aizstājot to ar nepievilcīgu, nevis pievilcīgu kultūrainavu. Lokālpilnojumam paredz radikāli izmainīt teritorijas kultūrainavu, pārveidojot to par sakoptu pievilcīgu pilsētvidi. 26 īpašnieku vasarnīcas detālpilnojumam risinājums paredz nojaukt, lai mazinātu apbūves blīvumu gruntsgabala centrālajā daļā, kā arī likvidētu avārijas stāvoklī esošās vasarnīcas (skat. 5. pielikumu). Gruntsgabala īpašniekam pilnojumam paredz kompensācijas kārtībā dot iespēju šīs 26 vasarnīcas izbūvēt zemesgabala brīvās zonās. Lokālpilnojumam pieļauj būvēt vienīgi brīvstāvošas vieglas koka konstrukcijas vasarnīcas bez lentveida pamatiem un pagraba, ar maksimālo apbūves laukumu 50 m².

Vērtējums: +2, tieša, ilgtermiņa, primāra, neatgriezeniska ietekme.

9.9. *Vides riski*

Līdzšinējais faktiskais lokālpilnojuma teritorijas zemes lietojuma veids nerada daudz vides risku, tomēr ir viens nenovēršams vides risks ar jau esošām reālām izpausmēm: atkritumu nelegāla izgāšana piegulošajās meža teritorijās. Teorētiski šo risku būtu iespējams novērst arī bez lokālpilnojuma jau esošajā situācijā, tomēr faktiski jāsecina, ka tas nav darīts, un acīmredzot arī turpmāk bez vasarnīcu apbūves tiesiskā statusa sakārtošanas, atbilstošs risinājums netiks rasts. Lokālpilnojumam paredz radikāli izmainīt teritorijas apsaimniekošanu, pārveidojot to par sakoptu pievilcīgu pilsētvidi, tostarp arī nodrošinot pilnīgu sadzīves atkritumu apsaimniekošanu un pilnībā izslēdzot neorganizētu atkritumu izmešanu.

Vērtējums: +1, tieša, ilgtermiņa, primāra, neatgriezeniska ietekme.

9.10. *Sabiedrības veselība, drošība un ērtības*

Līdzšinējais faktiskais lokālpilnojuma teritorijas zemes lietojuma veids nerada draudus sabiedrības veselībai, drošībai un ērtībām, un šā lietojuma turpināšanās gadījumā šī situācija saglabāsies.

Vērtējums: 0

10. Vērtēto lokālplānojuma īstenošanas alternatīvu ietekmes uz vidi salīdzinājums

2. tabulā apkopotas zemes gabala lokālplānojumam Jūrmalā „Vārnukrogs 1802” teritorijai ietekmes uz vidi stratēģiskajā novērtējumā prognozētās ietekmes pa alternatīvām un sniegts to savstarpējais salīdzinājums. Ietekmju numerācija, kā definēts 4. daļā, atbilst nodaļu numerācijai šā vides pārskata 6.-9. daļā, kur vērtētas atbilstošās ietekmes esošajā situācijā un visu vērtēto attīstības scenāriju gadījumā lokālplānojuma teritorijā.

Visas sagaidāmās ietekmes, gan pozitīvās, gan negatīvās, visās alternatīvās, ir tiešas, ilgtermiņa, primāras un neatgriezeniskas: nevienā alternatīvā nav konstatējamās nekādas netiešas, pārejošas un sekundāras ietekmes, kā arī tās visas ir nosacīti neatgriezeniskas, proti, tās var būt atgriezeniskas tikai tad, ja izvēlētajās alternatīvās īstenošana tiek pārtraukta un tās vietā darīts kas cits.

Kā tam arī bija jābūt, nulles alternatīvas sagaidāmās ietekmes uz vidi ir radikāli negatīvas salīdzinājumā ar pārējiem risinājumiem: tādā vai citādā veidā šis vērtējums ir izdarīts jau dažādos plānošanas etapos, nonākot līdz aktuālajam Jūrmalas pilsētas teritorijas plānojumam, kas nodrošina iespēju nulles alternatīvu aizstāt ar citādu attīstību tieši tāpēc, ka tā ir dažādos aspektos ļoti nevēlama.

1. alternatīvas sagaidāmā ietekme ir būtiski pozitīva, kas arī atbilst tādā vai citādā veidā jau iepriekš vēstures gaitā novērtētajam, kā rezultātā ir bijuši ilgstoši mēģinājumi tuvojies šīs alternatīvas īstenošanai. Te jāuzsver, ka tā pati vēstures gaita ir arī pierādījusi, ka šī alternatīva diemžēl nav īstenojama, ja vien Jūrmalas pilsēta nav gatava tai ziedot ar ieguvumu nesamērojamu daudzumu budžeta līdzekļu un citādu resursu.

2. alternatīvas sagaidāmā ietekme ir būtiski pozitīva, kas arī atbilst tādā vai citādā veidā pēdējos gados novērtētajam, kā rezultātā ir nonākts līdz pašreizējam kompromisam.

Vienāda kvantitatīvais vērtējums 1. un 2. alternatīvai ir visai nosacīts, jo katrā alternatīvā kopvērtējumu veidojošie vērtējumi ir atšķirīgās pozīcijās un to mehāniskai summēšanai nav zinātniska pamata, bet tas ir pietiekams kvalitatīvais vērtējums, ka 1. un 2. alternatīvai ir nenoliedzama pozitīva ietekme, kamēr 0. alternatīvai – tikai negatīva. Izšķirošais par labu 2. alternatīvai ir tas, ka tā paredz situāciju uzlabot ar mākslīgiem līdzekļiem, proti, teritorijas sakopšanu par antropogēni pārveidotu pilsētvidi, kas ir pilnībā cilvēka spēkos un kas notiks par privātpersonu līdzekļiem, pašvaldībai tikai regulējot un uzraugot. Visi 1. alternatīvas pozitīvie aspekti balstās uz ieguvumiem, ko sniegtu degradētās teritorijas dabiskošanās, ko ar mākslīgiem līdzekļiem panākt nevar vispār, ar tiem labākajā gadījumā var tikai nodrošināt priekšnoteikumus turpmākam ilgstošam dabiskam procesam bez cilvēka iejaukšanās, un šajās darbībās nav tieši ieinteresēto privāto ieguvēju, tāpēc alternatīvas vienīgais finansējums var būt publisks un šiem tēriņiem nevar būt tieša materiāla atdeve.

2. tabula. Zemes gabala lokālplānojuma Jūrmalā „Vārnukrogs 1802” teritorijai ietekmes uz vidi stratēģiskajā novērtējumā prognozētās ietekmes atbilstoši to numerācijai 1. tabulā pa alternatīvām

Nr. p.k.	0. alternatīva: saglabājas un attīstās pašreizējā situācija, teritorijai netiekot atbilstoši transformētai un tās apbūves un izmantošanas nosacījumiem konkrēti noteiktiem.	1. alternatīva: plānotā funkcionālā zonējuma „Dabas un apstādījumu teritorija” saglabāšana, atbilstoši attīstoties arī dabā, t.i., vasarnīcu apbūvi likvidējot un atjaunojot neapbūvētu dabas teritoriju	2. (pamata) alternatīva: Vasarnīcu apbūves priežu mežā saglabāšana un attīstīšana precīzās robežās ar izmantošanas un attīstības nosacījumiem
1.	0	0	0
2.	0	0	0
3.	-1	+1	+1
4.	0	0	0
5.	-1, tieša, ilgtermiņa, primāra, neatgriezeniska ietekme.	+1, tieša, ilgtermiņa, primāra, neatgriezeniska ietekme.	+2, tieša, ilgtermiņa, primāra, neatgriezeniska ietekme.
6.	-1, tieša, ilgtermiņa, primāra, neatgriezeniska ietekme.	+0, tieša, ilgtermiņa, primāra, neatgriezeniska ietekme.	0
7.	-1, tieša, ilgtermiņa, primāra, neatgriezeniska ietekme.	+2, tieša, ilgtermiņa, primāra, neatgriezeniska ietekme	-1, tieša, ilgtermiņa, primāra, neatgriezeniska ietekme.
8.	-1, tieša, ilgtermiņa, primāra, neatgriezeniska ietekme.	+0, tieša, ilgtermiņa, primāra, neatgriezeniska ietekme	+2, tieša, ilgtermiņa, primāra, neatgriezeniska ietekme.
9.	-1, tieša, ilgtermiņa, primāra, neatgriezeniska ietekme.	+1, tieša, ilgtermiņa, primāra, neatgriezeniska ietekme	+1, tieša, ilgtermiņa, primāra, neatgriezeniska ietekme.
10.	0	0	0
Kopā	-6	+5	+5

11. Sabiedrības ieguvums no lokālplānojuma

Vasarnīcu apbūvē gan pašreizējā nesakārtotajā situācijā, gan plānotajā uzlabotajā situācijā tieši ieinteresētas ir ~100 ģimenes (plānotais parceļu skaits). Lokālplānojuma teritorijas platība ir ~10 ha, tātad vidēji 1 ģimenes intereses tiek apmierinātas ar 0,1 ha platības, kurā vidēji tiek zaudēti 57 m² bioloģiski vērtīga Mežaino piejūras kāpu biotopa.

Jūrmalas platība ir ~100 km², un pēc 2013. gada datiem tajā mīt ~60 tūkst. iedzīvotāju (<http://www.rpr.gov.lv/pub/index.php?id=8>), tātad, pieņemot, ka „Ausmas-3” katru īpašumu izmantojošajā ģimenē ir vidēji 4 to aktīvi lietojoši cilvēki, teritoriju kopumā pastāvīgi izmanto cilvēku skaits, kas atbilst ~0,7 % Jūrmalas iedzīvotāju skaita, savukārt platība, kuru viņi izmanto, ir 0,1 % pilsētas platības, tātad šīs teritorijas izmantošana cilvēku vajadzībām ir septiņkārt intensīvāka, nekā Jūrmalas iedzīvotāji kopumā vidēji izmanto savas pilsētas teritoriju kopumā.

Lokālplānojuma teritorija un viss ar to saistītais (platība, iedzīvotāji, ienākumi, piesārņojums, ieguvumi, zaudējumi) ir mazs salīdzinājumā ar Jūrmalas pilsētas mērogiem, tātad arī sabiedrības ieguvums ir mazs, bet relatīvi šis mazais ieguvums ir daudzkārt lielāks par vēl mazāko daļu pilsētas resursu, ar kuru tas tiek iegūts. Te jāuzsver, ka sabiedrības ieguvums neaprobežojas ar noslēgtu cilvēku loku, kas patlaban izmanto šo mazo teritoriju, jo sakārtotas attīstības gadījumā nekustamie īpašumi lokālplānojuma teritorijā kļūs par normālu nekustamā īpašuma tirgus daļu, tos pēc tirgus likumiem varēs iegādāties un gūt no tiem labumu ikviens sabiedrības loceklis.

12. Secinājumi un rekomendācijas

Atbilstoši Jūrmalas pilsētas domes 16.12.2016. lēmumam Nr.655 ierosinātāja VĪKS „Ausmas-3” pasūtītā SIA „Arhitekts Kārlis Rukuts” izstrādātā lokālplānojuma zemes gabalam Jūrmalā „Vārnukrogs 1802” stratēģiskajā ietekmes uz vidi novērtējumā ir iegūti sekojoši secinājumi un rekomendācijas.

1. Lokālplānojuma teritorijai nenosakot no līdzšinējā atšķirīgu funkcionālo zonējumu zemes plānotajai (atļautajai) izmantošanai, saglabājas pretruna starp stāvokli *de iure* un *de facto*. Šim teritorijas likumīgi regulētu attīstību un izmantošanu bremsējošajam stāvoklim ir nelabvēlīga ietekme uz vidi.

2. Šā teritorijas attīstību un izmantošanu bremsējošā stāvokļa novēršanai ir divi risinājumi: izmainīt stāvokli *de facto*, padarot to atbilstošu stāvoklim *de iure*, vai izmainīt stāvokli *de iure*, padarot to atbilstošu stāvoklim *de facto*.

3. Stāvokli *de facto* padarīt atbilstošu stāvoklim *de iure* ir iespējams tikai teorētiski, jo praktiski ir konstatējami objektīvi apstākļi, kāpēc stāvoklis *de facto* nekad nav attīstījies un tik un tā arī neattīstīsies atbilstoši līdz šim *de iure* plānotajam, tātad šāda lēmuma rezultātā tikpat saglabātos pirmajā punktā minētais stāvoklis, nevis iestātos citāds.

3. Ja stāvokli *de iure* padara atbilstošu stāvoklim *de facto* (t.i., lokālplānojuma teritorijā līdzšinējā „Dabas (..) teritorijā” ieplāno aktuālajā Jūrmalas pilsētas teritorijas plānojumā pieļauto „Vasarnīcu apbūvi priežu mežā”, ar stingriem noteikumiem legalizējot un sakārtojot esošo apbūvi un nelielu tās attīstību kā atbilstošu zemes lietojumu, tad sagaidāmā ietekme uz vidi un sabiedrību salīdzinājumā ar pašreizējo stāvokli ir pozitīva. Līdz ar to rekomendējams ir šāds risinājums, kurš vienlaikus ir arī praktiski iespējams un vēlams. Šādā gadījumā, t.i., piedāvātā lokālplānojuma apstiprināšanas un īstenošanas gadījumā, negatīvo ietekmju uz vidi maksimāli samazināšanai un pozitīvo ietekmju palielināšanai rekomendējami sekojoši pasākumi.

- 3.1. Veģetācijas saglabāšanai un uzlabošanai, transformējot teritoriju par “Vasarnīcas apbūvi priežu parkā”, noteikts maksimālais apbūves blīvums 10%, kam jānodrošina mežaudzes nepārtrauktība visā apbūves zonā, saglabājot pilnvērtīgu koku stāvu par spīti neizbēgamai zemsedzes un pameža daļējai iznīcināšanai.
- 3.2. Esošās apbūves teritorijā apbūves blīvums ir samazināms līdz 10 %, retinot apbūvi, nojaucot vidi degradējošus objektus, labiekārtojot teritoriju, kā arī veidojot publiski pieejamu zonu Lielupes krastā, organizēti novirzot apmeklētājus pa ielabotām taciņām un brauktuvēm, tādējādi ierobežojot krasta neorganizētu izbradāšanu.
- 3.3. Veicot būvniecību un citu saimniecisko darbību, maksimāli jā saglabā augsnes virskārta un nedrīkst pārveidot teritorijas kāpu reljefu.
- 3.4. Jālikvidē esošie augļu un sakņu dārzi dārzi un nav pieļaujama jaunu šādu dārzu ierīkošana un priežu sausieņu mežiem netipiskas augsnes ieviešana.
- 3.5. Teritorijas apzaļumošanā jāizmanto priežu mežu biotopam atbilstoši (tā dabiskajā augsnē augoši) augi un krūmi (kadiķi, citi skujeņi, ēriku dzimtas augi u.tml.), uzlabojot teritorijas kopējo ainavisko vērtību.

- 3.6. Iespēju robežās jāsaġlabā bioloģiski vērtīgie koki, kuru diametrs ir lielāks par 30 cm (lokālpilnojuma ġenerālpilnā mērogā 1:500 konkrēti iezīmēti).
- 3.7. Obligāti jāsaġlabā koki ar 50 cm diametru un resnāki (lokālpilnojuma ġenerālpilnā mērogā 1:500 konkrēti iezīmēti).
- 3.8. Tiešā upes krasta tuvumā (vismaz 10 m attālumā no nogāzes virsotnes) jāsaġlabā visi tur augošie koki, un nav pieļaujama autotransporta kustība šajā joslā.
- 3.9. Lokālpilnojuma teritorijas tuvākajā apkaimē Mežainu piejūras kāpu kvalitātes uzlabošanai un biotopa netraucētas attīstības nodrošināšana, samazinot teritorijas intensīvo izbradāšanu atpūtas sezonas laikā, pieļaujama koka celiņu izbūve, lai mazinātu haotisku kāpu izmīdīšanu.

13. Ieteicamais turpmākās attīstības ietekmju monitorings

Nelielai (< 10 ha) vasarnīcu apbūves teritorijai rekreācijas vajadzībām bez saimnieciskās darbības likums nekādu pastāvīgu monitoringu nenosaka, un tāds arī nav vajadzīgs.

Jūrmalas būvvaldei jāseko katras konkrētas būves projekta atbilstībai lokālpānojumam.

Jūrmalas būvinspekcijai jāuzrauga katras konkrētas būves būvniecība atbilstoši lokālpānojumam atbilstošajam projektam.

Jūrmalas pašvaldības policijai jāseko stingrai pilsētas saistošo noteikumu ievērošanai attiecībā uz meža saglabāšanu „Vārnukrogs 1802” teritorijai piegulošajā mežā, kurā ārpus šā zemes gabala robežām tā iemītniekiem nav atļautas nekādas citādas darbības, kā ikvienam.

Pēc lokālpānojuma pilnīgas īstenošanas ieteicams biotopu eksperta apsekojums, lai pārliecinātos, ka visi nosacījumi lokālpānojuma teritorijā ir izpildīti un ka zemes gabalam piegulošajā mežā nekāda degradācija sakarā ar netiešām ietekmēm no lokālpānojuma teritorijas nav konstatējama.